

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 8 103. ÅRGANG 25.04.17 - 15.08.17

DRAGVOLL

LEKKASJE OG OVERSVØMMELSE:
HVA BLIR DET NESTE?

LØVETANNBARN:
OPPVOKST PÅ
INSTITUSJON

PROKRASTINERING:
ET ENESTE STORT
SELVBEDRAG?

GRATIS!

REDAKSJONEN

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Tonje Jacobsen – Tlf: 994 87 017
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Kristian Gisvold – Tlf: 470 57 799
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Anette Sivertstøl – Tlf: 990 15 077
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Ewa Morsund
nyhetsredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Henrik Delsbek
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Benedikt Javorovic
kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTS- OG FORSKNINGSREDAKTØR
Tone Høiland Ween
sportsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Trym Kjos
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Lasse Georg Tønnessen
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Hilde-Katrin Hagen Fjørtoft
grafisk-sjef@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Kjell Robin Skyberg Eikrem
debattredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Ingrid Dømben – Tlf: 911 04 644
dagligleder@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Tore Becker – Tlf: 404 97 916
redaksjonssjef@studentmediene.no

DESK
Jahn Ivar Kjølseth (sjef), Finn Brynestad, Idunn Skjerdingsstad, An Nguyen, Håkon Pedersen, Kaia Sørland, Linn Danielsen Evjemo, Tonje Jacobsen, Synne Hammervik, Anders Päsche

JOURNALISTER
Maria Bonnevie-Svendsen Furuheim, Michael Stene, Sindre Cottis, Trym Kjos, Mari Tellefsen Wigdel, Jan Markus Johannessen, Linn Victoria Brekke, Kjell Robin Skyberg Eikrem, Carl Fredrik Vemmestad, Inga Stenøien, Britta Benz, Sander Engen, Frederick Andre Baade, Henriette Sandberg, Anne Lovise Finnøy, Julie Noodt, Øyvind Johannes Hamre, Anna Johnsen, Christian Høkaas, Benedikt Javorovic, Håvard Bjørkøy, Iben Dahl, Nora Holm Aftret, Marie Lytømt Norum, Andreas Ålstad, Ragnhild Midtbø, Jahn Ivar Kjølseth, Erlend Gylver, Ola Haugstad

FOTOGRAFER
Jonas Halse Bygh, Hans Fredrik Sunde, Marthe Stoksik, Lasse Georg Tønnessen, Ingvald Schjeldrup Stokke

ILLUSTRATØRER
Nora Birgitte Johansen (sjef), Astrid Bøhler, Benjamin Drews, Christian Høkaas, Pernille Grimsrud, Mia Edvardsen, Øyvind Opsahl

GRAFIKERE
Torgeir Timenes Bell, Andrea Gjerde, Anniken Larsen, Tanja-Irén Harsvik Haugen

KORREKTUR
Idunn Skjerdingsstad (sjef), Hera Lyngstad, Tone Høiland Ween

FORSIDE
Lasse Georg Tønnessen

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS.
Lisensnr. 241823
Sertifikkat nr. 1638

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM

For annonser: salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er eit sjølvstendig organ for studentar, utgjeve av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir delt ut gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett i Studentersamfundet. Under Dusken kjem ut åtte gonger i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam – plakaten for god presseskikk. Dei som tykkjer det vi skriv om dei er ugreitt, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/dusken.no

@dusken.no

Seksuelt overgrep er ikke nødvendigvis erfaringsoverføring

LEDER

Be om begrunnelse på eksamenskarakteren!

Tidligere i år vedtok UiO å innføre automatisk begrunnelse på eksamenskarakteren etter å ha hatt det som prøveordning. Ønsker du en lignende ordning i Trondheim, bør du bruke retten til begrunnelse på eksamenskarakteren allerede nå i sommer.

Studenter må få mulighet til å lære av sine feil og mangler. Man kan anta at alle studenter besvarer eksamen etter beste evne. Alle feil og mangler i en besvarelse vil derfor være gjort i beste mening, og nettopp av denne grunn er det viktig å innføre automatisk vurdering. Har oppgaven feil og mangler, kan grunnen være at studenten ikke vet bedre. Dermed vil en oversikt over hva man ikke vet være første steg på veien mot å lære seg nettopp dette.

Da debatten raste som sterkest i Oslo var det flere professorer og sensorer som mente det ikke var en god løsning, og argumentet som hyppigst gikk igjen var mangelen på ressurser. Professor Carl Henrik Görbitz ved Kjemisk institutt på UiO, anslo i et leserinnlegg hos Universitas at han ville bruke 120 timer ekstra på å gi

begrunnelser til alle sine studenter i et av grunnemnene, gitt at han brukte en halvtime pr. besvarelse. Dette argumentet blir for svakt. I prosessen med å sensurere og karaktergi en besvarelse, vil naturligvis sensoren gjøre seg opp tanker om oppgavens styrker og svakheter.

Det eneste som vil ta tid, er å få disse vurderingene ned på papir. Men sammenlignet med å måtte matche kandidatnummer med studentnummer, for så å skulle skrive ned tanker rundt en besvarelse som er alt annet enn ferskt i minnet, burde det være et mer effektivt alternativ. Og selv om det skulle ta en halvtime ekstra arbeid pr. besvarelse, så er det i aller høyeste grad en halvtime det er verdt å bruke.

Ifølge Universitets- og høyskoleloven § 5-3 så har alle studenter rett på begrunnelse for karakterfastsettingen av sine prestasjoner. Denne retten oppfordrer jeg alle til å benytte seg av. Forhåpentligvis vil det sende et tydelig signal om at automatisk begrunnelse for karakterer er noe vi ønsker oss. Og det kan til og med hende du lærer noe.

KRISTIAN GISVOLD
Nestleder, Under Dusken

FRA ARKIVET

Under Dusken #8 1978

TIPS OSS
tips@studentmediene.no

Det er slutt, AtB

Kollektivtilbudet i Trondheim er for dårlig. Jeg vil ikke lenger betale for forsinkede, overfylte busser.

KOMMENTAR

KJELL ROBIN
SKYBERG EIKREM

Debattredaktør

Velferdstinget fikk dette semesteret mye respons på sin kampanje for at studenter med periodebillett hos AtB skal få reise med nattbussen uten å betale noe ekstra. Fylkeskommunen, som har hovedansvaret for kollektivtransport, virket lite interesserte i å høre på studentenes krav i denne saken. Heller ikke AtB virket spesielt interesserte, på tross av at Velferdstinget fikk over 7000 underskrifter for fjerning av nattakst. Jeg mener håndteringen av denne saken er illustrerende for måten forbrukerne blir behandlet på av aktørene med ansvar for kollektivtransport i Trondheim. Tilbudet er for dårlig sammenliknet med hva vi forventes å betale.

Før påskeferien tok jeg et valg om å droppe AtB. Periodekortet mitt gikk ut i ferien, og jeg var lei av å betale dyrt for et kollektivtilbud hvor en forsinket buss er regelen snarere enn unntaket. Hvor man på

tross av å ha en periodebillett til over 2000 kroner må betale en hundrelapp for å komme seg hjem om natten.

Først vendte jeg meg til stadig forsinkede busser og å gå hjem til Moholt om natten. Etter et utvekslingsår i Tyskland derimot, hvor jeg fikk et betydelig bedre tilbud til under halvparten av prisen, ble jeg aldri helt fornøyd etter at jeg kom tilbake til Trondheim. Det er synd at en så flott studieby som Trondheim skal ha et kollektivtilbud som ikke tar hensyn til studentenes behov.

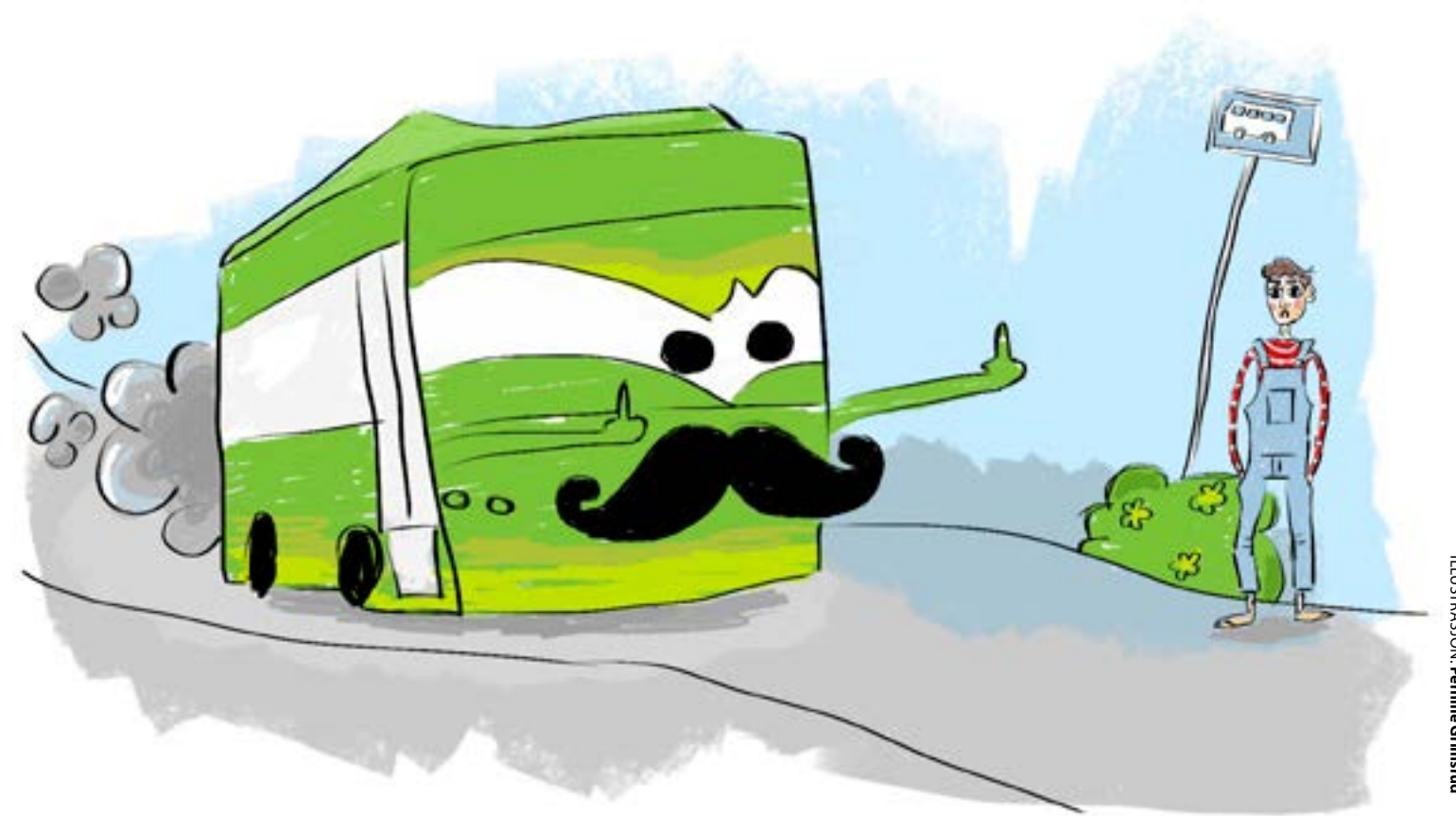
Et godt kollektivtilbud er essensielt for en studieby, spesielt når politikerne ønsker å profilere Trondheim som Nordens beste studieby. Studenter som skal til campus må kunne forvente å komme til både forelesning og eksamen i tide. I dag kan de ikke det. Under eksamenstiden hører nok de fleste om noen som kom for sent fordi bussen var for sen. På tross av det store presset av studenter i denne tiden, blir det aldri satt opp nok busser.

Det kan ærlig talt ikke forventes at studentene skal være nødt til å ta tidligere busser for å komme tidnok dit de skal. Bussen til Dragvoll fra Solsiden bruker allerede tjue minutter på en god dag, av

og til over en halvtime. Er den i tillegg ti minutter forsinket eller mer, noe den ofte er om morgenen, må man altså møte opp minst 40-45 minutter før man skal være framme. Med bil tar denne turen 10-15 minutter.

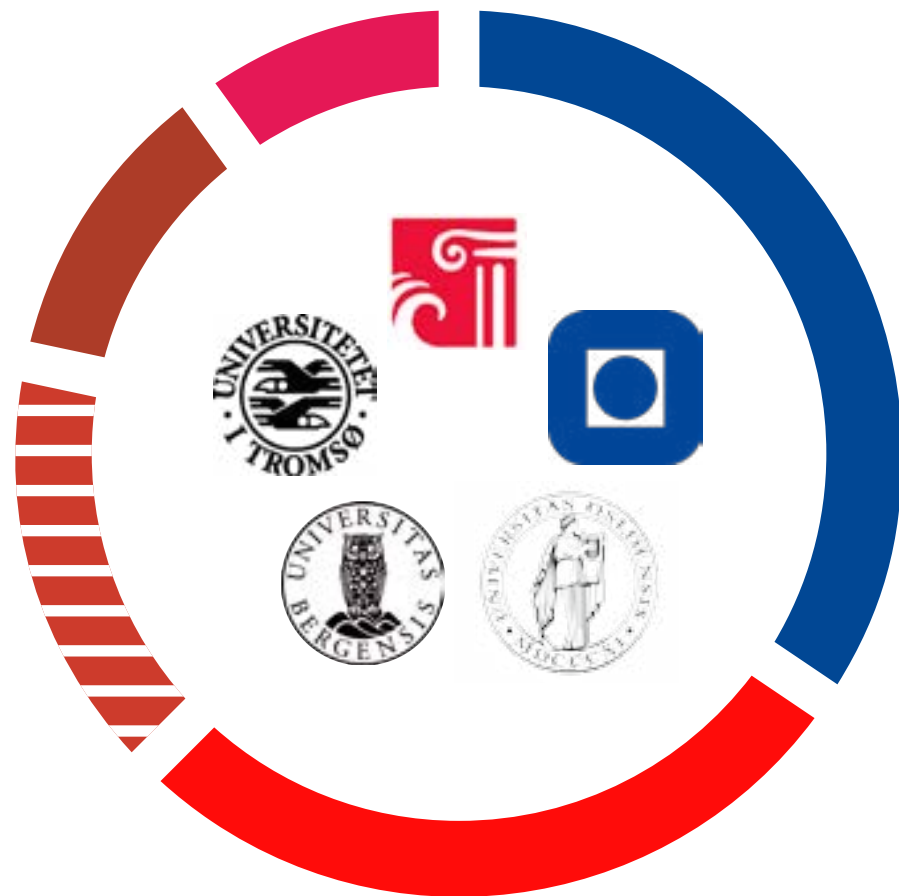
Nattbuss er inkludert i periodebilletten i alle de største byene i Norge, bortsett fra Trondheim, Norges studieby nummer én. Det er kritikkverdig at både fylkeskommunen og AtB viser så liten interesse for å ha et akseptabelt tilbud til både studenter og andre innbyggere. Selv etter at Velferdstinget samlet inn flere tusen underskrifter som understreket engasjementet blant folk, er det lite som har skjedd.

Derfor er det nå slutt. Jeg kan aldri stole på at bussen er der når den skal være der, og noen ganger har den bare kjørt rett forbi, fordi bussen er overfylt. Dette er ikke engangshendelser, og jeg går ut ifra at majoriteten av folk som bruker kollektivtransport i Trondheim kan kjenne seg igjen i dette. Spesielt folk som skal litt lenger enn fra Kongens gate til Solsiden, eller som må bytte bussruter. Nå som snøen er borte og været er varmere, velger jeg bussen vekk. Sykling og gåing tar riktignok lenger tid, men er langt mer pålitelige framkomstmidler.

ILLUSTRASJON: Pernille Grimsrud

- ◆ NTNU
22 993 søknader på førsteplass
- ◆ Universitetet i Oslo
18 481 søknader på førsteplass
- ◆ Universitetet i Bergen
10 493 søknader på førsteplass
- ◆ Universitetet i Tromsø
7 714 søknader på førsteplass
- ◆ Universitetet i Agder
6 625 søknader på førsteplass

NTNU får flest søkere i Norge

Men fremdeles vil nesten ingen bli oljeingeniør.

TEKST: **Sindre Cottis**

20. april publiserte Samordna opptak søkertallene for høsten 2017. Totalt 135 587 personer har i år søkt høyere utdanning. Dette tallet viser at det nok en gang er økning i hvor mange som ønsker høyere utdanning, en fortsettelse på en stødig og jevn trend man har sett de ti foregående årene. Økningen har også resultert i at flere norske universiteter og høyskoler kan melde om rekordhøye søkertall, blant annet NTNU. 23 000 søkere hadde NTNU som førstevalg, en økning på én prosent fra fjoråret. NTNU er dermed, i likhet med fjoråret, landets mest populære universitet.

Helsefag på frammarsj

På landsbasis ser man at helsefagene, med sykepleierstudiet i front, er de mest populære blant søkerne. 15 738 søkere hadde et av landets sykepleierstudier som førstevalg. Dette er en økning på 6,2 prosent fra fjoråret. Helseminister Bent

Høie har i en pressemelding fra regjeringen uttrykt begeistring for tallene.

– Jeg er glad for de høye søkertallene til helsefagutdanningene. Vi blir flere og vi blir eldre, så det er helt klart et stort behov for enda flere kvalifiserte og motiverte medarbeidere innen helsefagene i årene som kommer, sier Høie.

Trenden er også å spore i NTNUs søkertall. 1273 personer har søkt seg inn på de 238 studieplassene på NTNUs sykepleierstudium. Dette gjør sykepleierstudiet til NTNUs mest populære studium, samt Norges sjette mest populære studie.

– Det er vi veldig fornøyde med. Når det er så høyt søkertall så vet vi at de som kommer inn sannsynligvis blir gode sykepleiere når de er ferdig, sier prodekan for bachelorutdanningen Toril Forbord ved Institutt for medisin og helsevitenskap.

Forbord mener det kan være flere grunner til at sykepleierstudiet er blitt så populært. Hun påpeker

at det per dags dato mangler 22 000 sykepleiere i Norge, så arbeidsutsiktene er lyse.

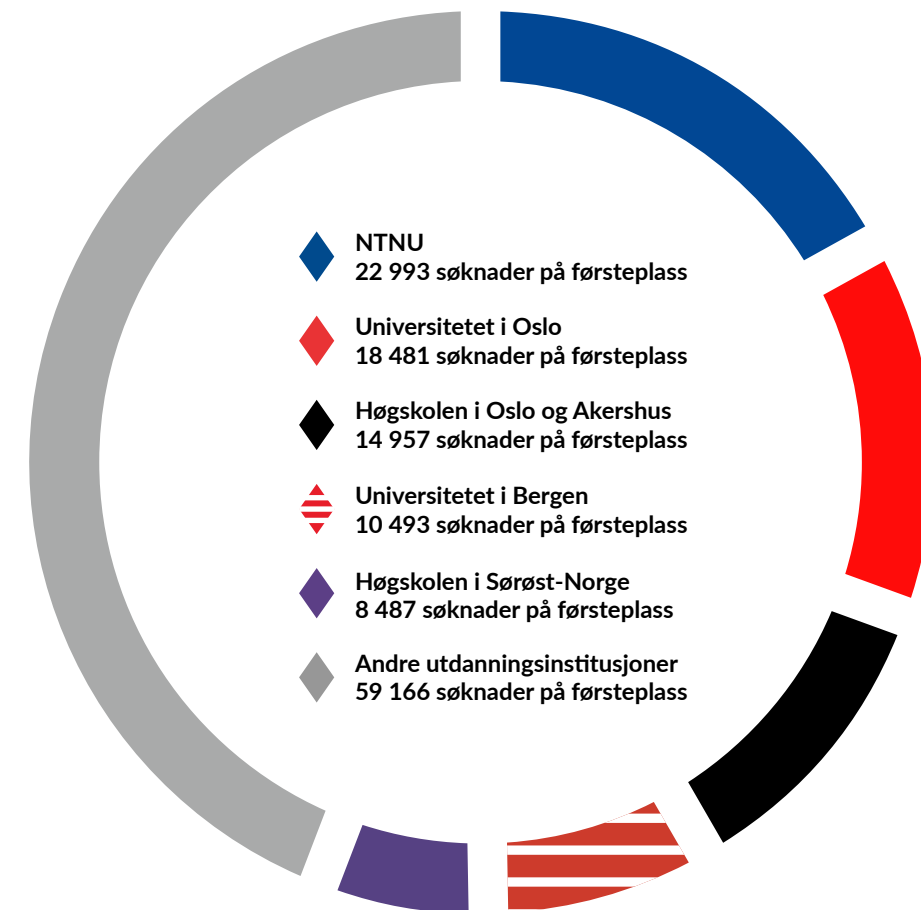
– I tillegg mener vi at vi tilbyr en veldig god sykepleierutdanning, og så vet vi jo også at Trondheim er en populær studieby, legger Forbord til.

Ny bunnotering for petroleumsfag

Petroleumsfag ved NTNU, som i 2013 hadde 420 søkere på sine 45 eksklusive plasser, har hatt en drastisk nedgang de siste årene. Nedgangen har ikke stoppet i år, men likevel ser utviklingen lys ut, mener leder Egil Tjåland ved Institutt for geovitenskap og petroleum.

– Vi har hatt store fall i søkermassen siden oljeprisfallet, men nå ser vi at vi har fått omtrent like mange søkere som i fjor.

Tjåland mener studenter ikke har noen grunn til å være skeptiske til petroleumsfaget og at

- ◆ NTNU
22 993 søknader på førsteplass
- ◆ Universitetet i Oslo
18 481 søknader på førsteplass
- ◆ Høgskolen i Oslo og Akershus
14 957 søknader på førsteplass
- ◆ Universitetet i Bergen
10 493 søknader på førsteplass
- ◆ Høgskolen i Sørøst-Norge
8 487 søknader på førsteplass
- ◆ Andre utdanningsinstitusjoner
59 166 søknader på førsteplass

arbeidsutsiktene for potensielle studenter ser mer enn lovende ut. Oljebransjen har fortsatt behov for kvalifisert arbeidskraft, og folk kommer til å pensjonere seg etter hvert, mener han.

– Jeg har gått ut offentlig og garantert alle studenter jobb om fem år om de fullfører studiet i petroleumsfag. Oljeindustrien er Norges største industri, så det vil selvsagt være behov for sivilingeniører innen faget, sier Tjåland.

– Petroleum får ikke lenger de beste hodene

Sigurd Enge, leder for Maritimt arbeid, shipping og Arktis ved Bellona, er klar på at det er all grunn til å være skeptisk til framtidsutsiktene for petroleumsnæringa.

– Petroleumsnæringa selv er jo påpasselig med å fortelle at de har en strålende framtid og at dette skal gå i flere tiår framover, men hvis Paris-avtalen blir tatt alvorlig av Norge og verden så stemmer ikke

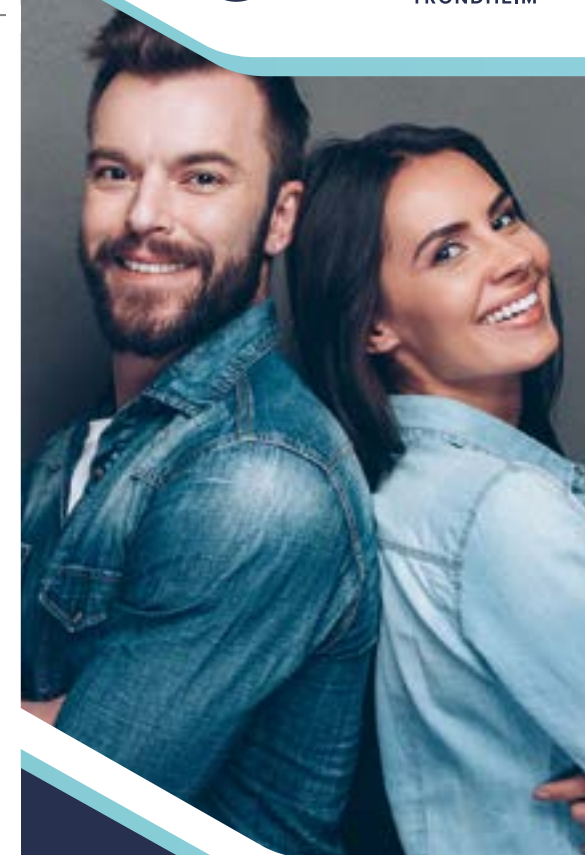
det. Dette har kanskje søkerne forstått bedre enn næringa, sier Enge.

Han mener den dalende populariteten for petroleumsfag også kan tyde på at de ikke lenger får de beste hodene.

– Dette er jo også gledelig for andre næringer vi skal leve av framover her i Norge. Det har vært et problem tidligere at petroleumsnæringa har stukket av med de beste hodene, sier Enge.

Professor i miljøledelse og viserektor ved NTNU Ålesund, Ane Magerholm Fet, mener det fortsatt er behov for dyktige studenter innen petroleumsfag.

– Sånn situasjonen er i dag kan vi ikke erstatte all energi med fornybar energi. Derfor er det viktig at vi som har god kompetanse innen petroleumsteknologi fortsetter med det, samtidig som vi kombinerer det med forskning på bærekraft. Vi må bidra til å bruke kunnskap fra petroleumsnæringa i alternative energikilder, sier hun. **UD**

VÅRRENGJØRING FOR TENNENE

Møt våren med et smil. Hos ORIS Dental Trondheim får alle studenter tilbud på undersøkelse med røntgen og tannrens til **kun 450 kroner** (normalpris: 1240,- kr).

En liten hvit fylling koster **kr. 300,-** (førpris 700 kroner). I tillegg gis det **10 prosent rabatt** på alle andre tjenester for studenter. Det er en god smildeal!

Bestill time på Telefon:

73 99 19 99 eller oris-trondheim.no

ORIS Dental Trondheim er en av Trondheims største tannklinikker, og er Norges eneste tannlege med 3 ISO-sertifikater. Hos oss får du høy faglige kompetanse, og moderne behandlingsmetoder som benytter nytt utstyr som er dokumentert å kunne bedre kvaliteten på behandlingen.

Vi holder til på Trondheim Torg, i Kongens gate 11.

www.oris-trondheim.no
 Følg oss på Facebook

Nesten en av ti opplever mobbing i høyere utdanning

Nytt forskningsprosjekt avdekker utbredt mobbing som knuser tall fra grunnskolen.

TEKST: Michael Stene | ARKIVFOTO: Magne Haneberg

Ni prosent av norske studenter opplever mobbing ved sitt lærested. Undersøkelsen er ledet av professor Ingrid Lund ved Universitetet i Agder, som forteller til Universitas at tallene er basert på hva studentene selv opplever. Det kommer fram at mobbing skjer både under og etter seminarer og forelesninger.

– Studentene opplever også å være utestengt fra det sosiale miljøet etter forelesning, sier Lund til Universitas.

Hun forklarer videre at undersøkelsen viser at

mobbing er mer utbredt i høyere utdanning enn tidligere i utdanningsløpet. Til sammenlikning blir 6,3 prosent av elever mobbet i grunnskolen, ifølge elevundersøkelsen fra 2016.

Den vanligste formen for mobbing er psykisk, deretter følger verbal mobbing hakk i hæl. Det er ikke nødvendigvis vanskeligere å oppdage psykisk mobbing i høyere utdanning enn i grunnskolen, fastslår Lund.

– Det handler både om grunnleggende holdninger

studenter har til andre, og om holdningene til de som underviser. Det er både studenter og ansattes ansvar.

Hun avslutter med en oppfordring til de etablerte læringsutvalgene.

– Ha et mye større fokus på den psykososiale delen av læringsmiljøet i det forebyggende arbeidet. I tillegg må man ha et system som både fanger opp og følger opp der mobbing skjer. **UD**

En festival foreliten?

Starmusfestivalen har ambisjoner om å være for folket, men dyre billettpriser kan sette en stopper for dette.

TEKST: Michael Stene

18. juni braker det løs i Trondheim, men dette kan fort bli en ekskluderende folkefest for de som ikke er villig til å grave veldig dypt i lommene sine, skriver Universitetsavisa. Festivalen har ordinære billettpriser på 9 200 kroner, early bird specials på henholdsvis 6 400 og 7 250 kroner, og studentbilletter fra 2 700 til 3 650 kroner, avhengig av hvor tidlig en bestiller.

Professor Aksel Tjora ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap er en av de som stiller spørsmål til om dette blir den folkefesten festivalen har ambisjoner om.

– I festivalforskningen ser vi at mange store musikkfestivaler sliter med å få økt deltakelse fra de i aldersgruppen 18 til 22 år, og det er liten tvil om at prisnivået her er en faktor. Kanskje kan enkelte få støtte fra sine foreldre siden det kan argumenteres for den faglige siden, men en festival for folket blir det neppe, sier Tjora til Universitetsavisa. **UD**

MOBBING PÅ UNIVERSITETER OG HØYSKOLER

• Undersøkelsen baseres på resultater fra tre universiteter og to høyskoler.

• Totalt 3254 studenter deltok.

• Ifølge forskningsprosjektet er det små forskjeller universitetene imellom

Kilde: Universitas

NTH-RINGEN

Ditt vitnemål i gull

Produsert av
GULLSMED
**KARL-
GÅRD**
JUVELER

Den originale NTH - ringen for sivilingeniører og sivilarkitekter finner du hos oss.

Rask levering!

• DAHLSVEEN •
en del av mestergull
OLAV TRYGGVASONSGT 24 • TRONDHEIM •
WWW.GULLSMEDDAHLSVEEN.NO • TLF: 73 52 58 06

ANNONSE

Har du gjort det?

- Sikre dine filer før 15. juli!

Blackboard er NTNUs nye e-læringssystem

1. mars

Alle **faglærere** og ansatte har tilgang til Blackboard. Du kan bruke Sandkassa og laste opp dine filer til «Mitt innhold».

1. mai

Faglærere kan begynne å bygge emner i Blackboard.

15. juli

Fronter og itslearning **stenger!**

Enten du er **student** eller **faglærer** må du hente ut filer du vil ta vare på før de blir borte for godt!

August

Blackboard i bruk for fullt ved NTNU!

Fronter og itslearning **stenger**

15. juli 2017! Det viktigste du gjør enten du er **student** eller **faglærer** er å hente ut filer du vil ta vare på før 15. juli! Dette kan f.eks. være innleveringer, forelesningsnotater, kompendier, presentasjoner, bilder o.l.

Er du **faglærer** har du tilgang til Blackboard fra 1. mars. Du kan bruke Sandkassa og laste opp dine filer til «Mitt innhold».

1. mai blir emner for høsten 2017 og våren 2018 klare. Du kan begynne å bygge emner i Blackboard.

I mai vil det bli arrangert arbeidsstuer ved fakultetene for **faglærere**. Her kan du få hjelp til å ta ut filer fra itslearning eller Fronter og komme i gang med Blackboard. Denne muligheten kommer ikke tilbake, så grip den nå!

Les mer på:

innsida.ntnu.no/bb [Læringsportalen](#)

For spørsmål og teknisk hjelp:

Orakeltjenesten

orakel@ntnu.no - tlf. 73 59 15 00

NTNU

Klagestorm etter oversvømmelse på Dragvoll

Lekkasjer fra taket, mugg på lesesalene og ødelagte toaletter. Forholdene på Dragvoll får tillitsvalgte til å reagere.

TEKST: Julie Noodt, Michael Stene | FOTO: Hans Fredrik Sunde

For noen uker siden sprakk et rør i en lesesal på Dragvoll, noe som førte til en oversvømmelse i lokalet. Dette har i etterkant ført til en storm av klager mot standarden og vedlikeholdet på Dragvoll.

- Kaldt og vått

Fakultetstillitsvalgt Felipe Fawcett ved Det humanistiske fakultet (HF) mener standarden ikke er god nok ved Dragvoll, og understreker at dette er noe hele studentmassen ved campusen er enige om.

- Det er ikke akkurat noen hemmelighet at det lekker fra taket og at det enten er for varmt eller for kaldt på Dragvoll, sier han

Sviktende standard ved Dragvoll kan føre til et større skille mellom teknologifagene og samfunnsfag og humaniora ved NTNU, mener fakultetstillitsvalgt og studentrådsleder Emily Jackson ved Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap (SU).

- Jeg føler vi opplever en skjevhet mellom Gløshaugen og Dragvoll. Mens de får flotte

laboratorier, går vi rundt med lusekofter og må passe oss for drypping fra taket.

Leser heller på Gløshaugen

Jackson har en lang liste over avvik studentene på Dragvoll må leve med. Iskalde lesesaler, forelesningsbenker som gir flis og lesesaler som på bestemte tidspunkt må luftes for å kunne ha grei luftkvalitet er bare noen av punktene. Hun føler Dragvoll blir nedprioritert.

Fawcett legger også vekt på de små tingene som ikke blir rettet opp i.

- Enkelte av toalettene har vært i ustand helt siden jeg begynte her for to år siden. Slike småting får det til å virke som NTNU ikke bryr seg om hvordan studentene har det, sier han.

Instituttillitsvalgt Trine Øverås i Studentrådet kjenner seg igjen i klagemålene til de fakultetstillitsvalgte. Spesielt er hun misfornøyd med standarden på flere av lesesalene.

- Det ser forferdelig ut, det lukter forferdelig, og det er mugg der, sier Øverås.

Hun har flere ganger opplevd at det bare er ledig plass på de lesesalene med dårligst standard. Som en konsekvens blir hun ofte hjemme, eller drar til Gløshaugen og setter seg på en lesesal der.

- Alt i alt leser jeg mer på Gløshaugen enn på Dragvoll, sier hun.

NTNU: - Ikke mugg på Dragvoll

Eiendomssjef Lindis Burheim ved NTNU synes det er leit at studentene føler seg nedprioritert, men understreker at Dragvoll prioriteres på lik linje som andre campus. Hun mener også mugg-kritikken er feilslått.

- Om noen melder om mugg, så vil vi følge opp dette umiddelbart. Akkurat nå skal det ikke være noen mistanke om mugg på Dragvoll.

Burheim tar likevel kritikken om små avvik på alvor, og vil gi tilbakemelding om dette til ►

20% Studentrabatt!

Tannlege Karin Sofie Holm

Du finner klinikken i Dronningens gate 23
Ta med gyldig studentbevis til alle timer.

Bestilling av timer:
tlf: 73 53 17 52
eller gjerne på email:
post@karinsholm.nhn.no

Hjemmeside:
Facebook.com/TannlegeKarinSofieHolm

INSEKT: Det har også blitt observert skadedyr på og rundt Dragvoll.

KNUST GLASS: Det kan ofte ta lang tid før små avvik blir gjort noe med.

LEKKENDE TAK: Dragvollstudentene må belage seg på drypping fra taket når regnet slår til.

ØDELAGT LESESAL: I lys av oversvømmelsen har debatten rundt forholdene på Dragvoll blusset opp.

Campusservice. Når det gjelder taklekkasjene forteller hun at det i perioden 2010 til 2014 ble brukt 150-200 millioner på å renovere fasaden ved Dragvoll.

– At det har vært smålekkasjer fra taket i år kjenner jeg ikke til, men jeg regner med at dette er problemer som blir tatt hånd om og fikset fortløpende, sier hun.

Når det kommer til andre klager på bygget forklarer hun at NTNU tar hånd om de sakene som er verst og at disse vil prioriteres. Akkurat nå er det Tyholt og deler av bygningsmassen på Gløshaugen som har det største behovet.

Burheim understreker at vedlikeholdsetterslepet er noe de ikke er fornøyde med, og de vil jobbe videre for å forbedre dette.

Dårlig kommunikasjon

De fakultetstillsvalgte ved HF og SU er enige om at informasjonsflyten er for svak fra NTNUs side.

– Vi er her for studentene, og ønsker at ledelsen skal bruke oss for det vi er verdt. Når vi ikke har informasjonen som etterspørres går det ut over studentene, sier Jackson.

Burheim kjenner seg ikke igjen i kritikken og forteller at de regelmessig holder kontakt med Studenttinget og fakultetene. Hun legger til at hun vil ta til seg ønsket fra de tillitsvalgte og se nærmere

på hva de kan gjøre med kommunikasjonen

– Vi har dialog med arealkontakter når det gjelder vedlikehold, og vi orienterer når det skjer noe.

Fawcett mener økt kommunikasjon fra ledelsens side ikke bare er gunstig for studentene, men også for ledelsen.

– Det er ubeleilig for NTNU at vi ikke vet hva deres planer er. For alt vi vet kan universitetsledelsen ha masse positivt på lager, men vi aner ingenting om dette når de ikke forteller oss noe, sier Fawcett.

Kan gå ut over 30 000 studenter

En gjentagende bekymring fra de tillitsvalgte er hva framtiden vil bringe, når campussammenslåing kan bli en realitet om 10-15 år. De frykter at dette vil føre til en vedvarende nedprioritering av Dragvoll.

Jackson poengterer at NTNU må tenke på at om det er 10-15 år til fusjonen er komplett, kan det være ti kull som skal fullføre utdanningen sin på Dragvoll.

– Med 3000 nye studenter hvert år i ti år, kan man skjønne hva konsekvensene kan bli om samlokaliseringen skal spille en rolle for grad av vedlikehold av Dragvoll, forklarer Jackson.

Eiendomssjef Burheim kan forsikre om at samlokaliseringen ikke vil gå ut over prioritering av vedlikehold og oppgraderinger på Dragvoll.

– Ingen vurderinger når det gjelder vedlikehold tar hensyn til samlokaliseringen og at fagmiljøene skal flyttes ut om 10-15 år. Alt som blir bestemt baseres ene og alene på i hvilken grad renovering er nødvendig, sier hun.

Ønsker debatt

Fawcett mener at det skal lite til før man føler seg mer verdsatt som student. Han etterspør en større innsats fra universitetet for å få den jevne student til å føle seg sett. Han trekker fram Dragvolls nye interaktive rom «sandkassen» som et steg i riktig retning. Problemet med denne nyerværvelsen er at nesten ingen ved Dragvoll vet hva rommet er for noe og hvem som skal bruke det.

Fawcett sier videre at han ønsker en debatt rundt vedlikehold og informasjonsflyt ved NTNU. Han håper dette kan føre til en bedre studiehverdag for studenter ved samtlige av NTNUs campus.

– Vi som studenter fortjener bedre. Mange søker til NTNU i tro om at dette er Norges beste universitet, men blir møtt av alle disse avvikene som trekker ned. Om de da gjør noe med dette vil det vise studentene at de betyr noe, sier han. **UD**

PROA

Eiendomsmegling

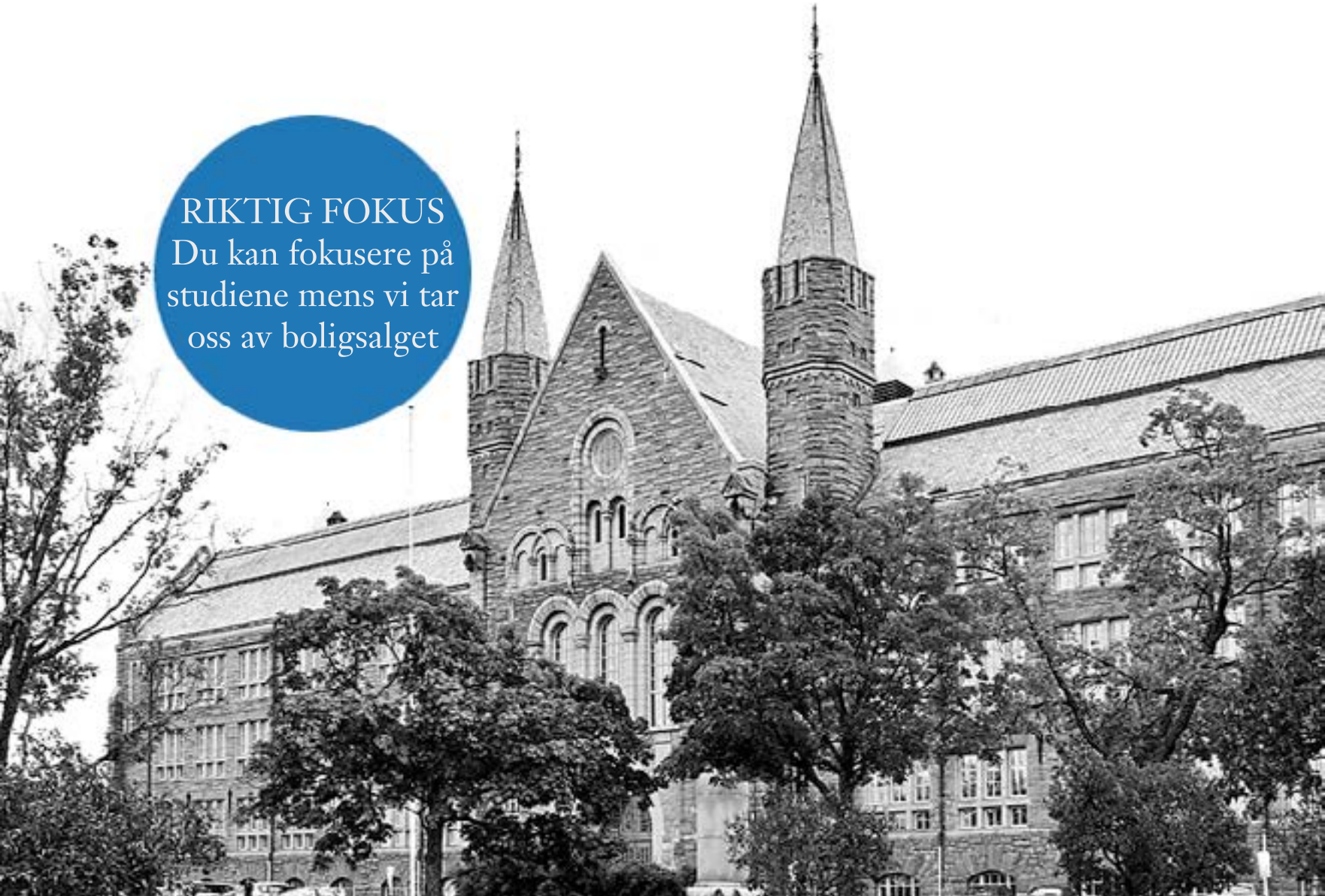
Kunne du tenkt deg en ferie etter boligsalget og eksamen?
Eller kanskje du trenger en ny laptop?

Vi har laget en unik avtale for studenter som skal selge bolig!

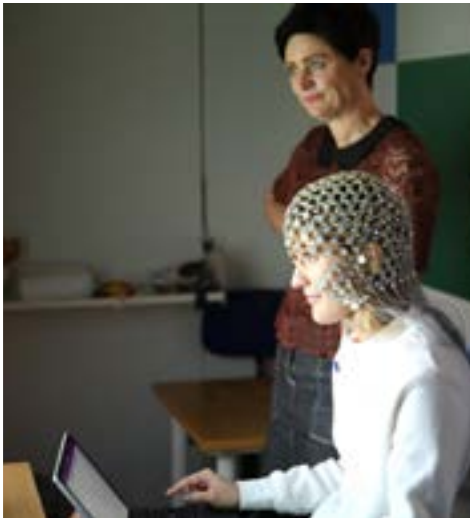
WWW.STUDENTAVTALE.NO

RIKTIG FOKUS
Du kan fokusere på
studiene mens vi tar
oss av boligsalget

BRUKER EEG: Forsøkspersonene ble vist et bilde på skjermen for seg og ble så bedt om å enten tegne, skrive eller beskrive det. De to sistnevnte ble gjort med tastatur.

Skarp penn, skarp hjerne

Skriver du med penn eller på tastatur? To NTNU-professorer har forsket på hva som gir best læring.

TEKST: **Britta Benz** | FOTO: **Microsoft**

Mennesket er evolusjonært utviklet for å bruke kroppen, og hjernen vår er bygd deretter. Tegning og tastaturtrykking har forskjellig motorikk, og hjernen reagerer derfor ulikt på dem.

– Tegning stimulerer sansene og motorikken bedre. Når du tegner gjør du mange forskjellige bevegelser, istedenfor den samme om og om igjen, forteller professor Audrey van der Meer ved NTNUs Institutt for psykologi.

Sammen med professor Ruud van der Weel, også han ved NTNUs Institutt for psykologi, har hun forsket på hvilke hjerneområder som stimuleres under de forskjellige læringsteknikkene. Konklusjonen er tydelig: Tegning var det som aktiverte flest hjerneområder assosiert med læring.

– Tegning og skrijving for hånd bruker mye av de samme bevegelsesmønstrene, dermed kan det tenkes at skrijving for hånd gir større læringsutbytte enn et tastatur gjør, forteller van der Weel.

Teknologien de benyttet, elektroencefalografi, eller EEG, registrerte bare usynkroniserte signaler i bakhodet da forsøkspersonen tegnet ordet de fikk vist. Usynkroniserte signaler i bakhodet er forbundet med læring. Da et tastatur ble brukt, uansett om det var for å skrive eller beskrive ordet, så registrertes ikke disse. Det var bare da forsøkspersonen måtte beskrive ordet at et plutselig, synkronisert signal

i frontallappen ble registrert, et tegn på at kreativ tenkning foregår.

Bjørnetjeneste

Datamaskiner gjør et stadig større inntog i skolehverdagen til yngre elever. I Finland er det vanlig praksis at barneskoler benytter seg av tastatur allerede fra første klasse. Dette skjer før elevene lærer seg å skrive, og gir en tidligere forståelse for grammatikk.

– De gjør elevene en bjørnetjeneste. Selv om elevene tidligere kan uttrykke seg skriftlig, vet man ikke hvordan dette påvirker læringen deres. Indikasjonen er at det kan gi dårligere læringseffekt over tid, poengterer van der Meer.

Det kan muligens virke som van der Meer og van der Weel synes alt var bedre før, og at datamaskinen bør ut av klasserommet. Det er feil.

– Det beste er å kombinere digitale midler med hjernens naturlige fordeler. Da er for eksempel digital penn en god ide, du får både i pose og sekk, sier van der Weel.

Digital penn har blitt et vanlig syn i forelesningssaler og andre steder. De fleste bruker det muligens fordi det er plassbesparende, men nå har van der Meer og van der Weel gitt enda en god grunn til det. Naturlig nok har forskningen deres gjort seg

bemerket hos teknologigiganter som Microsoft, som er blant dem som har besøkt duoen. I tillegg har de vært i land som Singapore, Italia og Nederland for å presentere resultatene sine.

Lær smartere

For de som har begynt å innse at de har kokt litt mye og lært lite de siste par månedene, så kan noen læringsråd være til nytte.

– Benytt deg av de fordelene hjernen kan gi deg: Aktiver de store læringsområdene i hjernen ved å benytte bevegelse og sansing mest mulig, oppfordrer van der Meer.

Dette kan gjøres ved å for eksempel benytte seg av et tankekart som krever en del motorikk, er visuelt og enkelt skaper assosiasjoner.

– Få tilgang til foreleserens presentasjon før forelesningen og føy til egne notater, symboler, understrekninger og lignende, anbefaler van der Weel. Det anbefales ikke å kopiere ned hele presentasjoner, det er både stressende og kan inneholde en del unødvendig informasjon.

Om disse rådene ikke berger noen eksamener dette semesteret, kan du i hvert fall redde de neste. Lykke til. **UD**

Dette velger studentene

Etter å ha hørt hva ekspertene van der Meer og van der Weel har å si om saken, gikk turen innom campus Gløshaugen for å høre hva studentene velger å gjøre.

FOTO: **Marthe Stoksvik**

SEKS PÅ CAMPUS OM EKSAMEN

1. SKRIVER DU NOTATER FOR HÅND ELLER BRUKER DU TASTATUR?
2. HVORFOR?
3. BESTE EKSAMENSTIPS?

Jonas Østergaard Støre (22)
Førsteåret maskingeniør

1. Penn. Det er litt forskjellig fra fag, men stort sett penn.
2. Mest lettvtint, lettere å bli distraheret på pc.
3. Ikke noe spesielt, det gjelder å lese seg opp og være strukturert.

Marit Hansen (21)
Andreåret tekniske geofag

1. Penn.
2. Mattestykker er vanskelige å skrive med tastatur, men for fag med mye skrijving bruker jeg pc.
3. Egentlig bare det å gjøre masse eksamensoppgaver og repetere pensum. I motsatt rekkefølge.

Amalie Ravnåmo (21)
Andreåret bygg- og miljøteknikk

1. Blyant, alltid.
2. Det er praktisk, som regel er det mye regning, formler og tegning. I tillegg er det mest helhetlig, å ha alt på en plass.
3. Bruker alltid å ha med sjokolade på eksamen for motivasjon. Det blir alltid en sjokoladepause i 11-tiden.

Christian Nagell-Erichsen (21)
Førsteåret maskiningeniør

1. For hånd.
2. Det er greit, enkelt å holde system på papir. Mappene på datamaskinen min består av dokumenter og bilder, hvis jeg skal finne noe så må det være på papir.
3. I fjor satte jeg av hele dagen før eksamen for å lage ribbe. Nå har jeg fått meg en sånn gammeldags Nokia, så når jeg sitter på lesesal blir jeg ikke forstyrret av sosiale medier.

André Voigt (28)
Doktorgrad bioteknologi

1. Har ikke noen forelesninger nå, men har pleid å bruke penn, nå bruker jeg stort sett tastatur.
2. Det er det jeg er vant til, det er lettere å ta notater med penn enn tastatur.
3. Gjør eksamensoppgaver, det er det greieste.

Anna Dalsgaard (20)
Andreåret industriell kjemi og bioteknologi

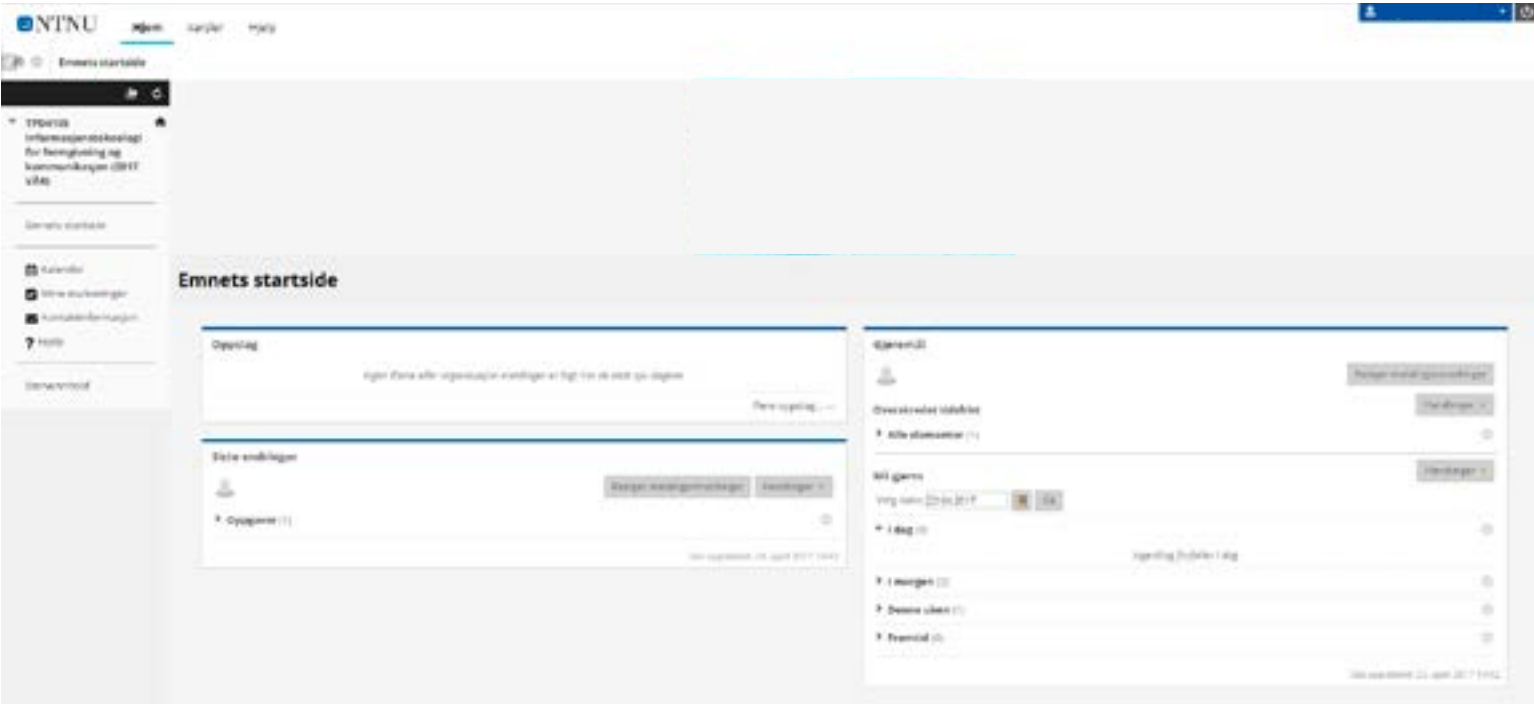
1. Penn.
2. Det er lettest, det er det jeg alltid har gjort. Det er lettere å se tilbake på i ettertid.
3. Jobbe i lag, du slipper å sitte alene og man kan diskutere hva man har gjort.

Merk: Personene som ble intervjuet tar alle fag som innebærer en del regning og formler.

Du kjøper. Du gir.

Vet du at når du handler noe godt fra Kavli og Q-Meieriene, gjør du samtidig en god handling? Overskuddet går til Kavlifondet, som støtter humanitært arbeid, forskning og kultur. Kavlifondets gaver skaper store ringvirkninger. Takk for bidraget! Se hva du gir til på kavlifondet.no

Takk og farvel til Itslearning

Alt innhold på Itslearning slettes den 15. juli. Har du husket å sikre dine viktigste filer?

TEKST OG FOTO: **Carl Fredrik Vemmestad**

Etter nesten 15 år slutter NTNU å bruke Itslearning som læringsprogram. Det vil bli en enorm utrensking av alle filer som har blitt lagt ut både av studenter og forelesere, og det kan være svært lurt å sikre seg arkiverte dokumenter man har bygget opp gjennom studietiden.

– Siden vi stenger Itslearning før konteeksamenene setter i gang, er det viktig å overføre læringsmateriell og tidligere eksamensoppgaver til Blackboard hvis man har strøket, eller er redd for at man kommer til å gjøre det dette semesteret, sier Magnus Johannesen, fagpolitisk ansvarlig på Studenttinget og medlem i styringsgruppen for Blackboard ved NTNU.

Det kan også være lurt å gå gjennom gruppene man er medlem av for å sikre at ingen viktige dokumenter går tapt. Med sine barndomsår tidlig på 2000-tallet, er Itslearning så gammelt at det fungerte som et massemedium blant annet for enkelte linjeforeninger før Facebook ble standarden.

Mangelfullt pilotprogram

Overgangen til det nye læringsprogrammet Blackboard Learn har vært rotete, og flere studenter som har prøvd ut pilotprogrammet har gitt uttrykk for sin misnøye. Det kom fram at mange mente at Blackboard var svært uoversiktlig og lite brukervennlig, og at det dessuten ikke var implementert noe nynorsk språkvalg. Heldigvis kommer det en ny og forbedret versjon av Blackboard i mai.

– Det vil forhåpentligvis være en litt bedre brukeropplevelse, men hovedfokus i denne versjonen er å få kvalitetssikret sidemålsoppsettet, og at alt det tekniske er i orden, forklarer Johannesen.

Et generasjonsskifte

Det er mye galt med pilotprogrammet til Blackboard, men Itslearning er heller ikke perfekt. Da programmet først ble innført i 2003, var det en voldsom frustrasjon rundt utformingen, og det dukket opp flere blogginnlegg og facebooksider for de som «hatet» programmet. Itslearning har blitt mye bedre over tid, men NTNU velger nå å gå over til Blackboard på grunnlag av åpenhet, fleksibilitet og brukervennlighet.

Blackboard og Itslearning er likevel ikke noe mer enn et verktøy, og det pedagogiske utbyttet hviler fortsatt på kompetansen til de fagansvarlige. Blackboard og Itslearning blir bare administrative program når fagansvarlige ikke tar i bruk de pedagogiske virkemidlene. For å sørge for at Blackboard ikke bare blir et administrativt program har NTNU blant annet laget instruksjonsfilmer for ansatte.

– Det er viktig at Blackboard blir brukt som et verktøy i undervisningen, og ikke bare som et mappesystem, presiserer Johannesen.

Tiden vil vise

Sannsynligvis vil brukervennligheten og funksjonene i Blackboard forbedre seg over tid, men som i alle omstillingsfaser blir det nok en del misnøye. For Itslearning tok det noen år før alt falt på plass, og slik blir det kanskje også med Blackboard.

– Blackboard er ikke perfekt og akkurat nå er det heller ikke målet. Vi kan ikke få alle de funksjonene vi vil ha med en gang. Vi håper på å kunne utvikle Blackboard fortløpende slik at det kan holde tritt med det nyeste av læringsfunksjoner, men dette avhenger av at det prioriteres som et utviklingsprosjekt, sier Johannesen. **UD**

BLACKBOARD LEARN

- NTNUs nye læringsprogram
- Fokus på pedagogikk
- Alle studenter får tilgang ved studiestart
- Tar over for Itslearning 15. juli

LAGRINGSTIPS

- Gamle eksamensoppgaver
- Forelesningsnotater
- Oppgaver
- Viktige meldinger

FIRE PÅ CAMPUS OM BLACKBOARD

1. VET DU HVA BLACKBOARD ER?
2. ER DET NOE DU SKAL OVERFØRE FRA ITSLEARNING TIL BLACKBOARD?
3. ER DET NOE DU IKKE KOMMER TIL Å SAVNE MED ITSLEARNING?

Linea Kristine Solgård (25)
Arkiv og Samlingsforvaltning

1. Jeg vet hva det er, men jeg kan ikke noe om det.
2. Jeg er ny på studiet så jeg har ikke så mye på Itslearning. Alt det viktigste har jeg lagret allerede.
3. Irriterer meg at man ofte må gå inn og fysisk trykke «sett» på notifikasjonene.

Aarto Hyvarinen (27)
Elektro, studieretning automasjon

1. Jeg vet at det tar over for Itslearning i juli, men mer kan jeg ikke.
2. Forelesningsnotater, obligatoriske øvinger, løsninger, og gamle eksamener!
3. Jeg opplevde Itslearning som veldig rotete. Tok altfor mange klikk å komme fram til noe.

Anders Moldskred (23)
Elektroingeniør

1. Jeg har hørt om det, men vet ikke noe særlig mer.
2. Tidligere eksamenssett!
3. Utformingen. Jeg synes det var lite oversiktlig.

Stefan Pedersen (22)
Grunnskolelærer

1. Jeg har hørt om det, men jeg kan ingenting om det.
2. I hovedsak oppgaver og den slags.
3. De rotete menyene, pluss at appen er dårlig til å kommunisere med nettsiden.

Reisefeber

Hit kan du reise billig på en velfortjent ferie etter eksamensperioden.

TEKST: Linn Victoria Brekke | ARKIVILLUSTRASJON: Nora Birgitte Johansen

Nå som eksamensperioden nærmer seg på ny, kjenner nok mange studenter på stresset det medbringer. Vi begraver nesa i bøker, skribler notater og får lite søvn. Alt som gjelder er å bestå eksamen. Da er det kanskje digg med en velfortjent ferie når siste eksamen er levert. Her er noen forslag til budsjettvennlige ferieturer.

Riga
Hovedstaden i Latvia og den største byen i Baltikum ble grunnlagt i 1201 og hadde lenge en sterk tysk kulturell tilknytning. Riga er en populær turistby, og de mest populære severdighetene er knyttet opp mot byens lange historie. Gamlebyen i Riga viser tydelige tegn fra middelalderen, så vel som gotisk arkitektur, og er et populært besøkssted for turister. Hvis du er en av dem som setter pris på kultur og historie er dette plassen for deg. Riga Zoo er en annen severdighet som kan være gøy å få med seg, her er det mer enn 3000 dyr å finne. Liker du shopping er det nok av muligheter for dette også, så vel som et vibrerende natteliv.

- Syv netter på 3-stjerners hotell med fly tur/retur fra 2 438 kroner i juni.

Sunny Beach
Foretrekker du en partyferie med billig alkohol, sol, varme, og dansing natten lang, bør du prøve Sunny

Beach i Bulgaria. Her kan du ligge på stranden med en drink i hånden, sløve ved bassenget og nyte rolige dager og festpakkede kvelder. Vil du få litt mer ut av ferien når du først er der, har Sunny Beach et utvalg av temaparker man kan besøke. Shopping kan man finne her også, og bor du litt utenfor sentrum finnes det mange små markeder og søte suvenir-butikker rundt omkring.

- Syv netter på 3-stjerners hotell fra 2 977 kroner sent i juni.

Berlin
I den tyske hovedstaden lønner det seg å tilbringe noen dager, for her er det mye å se og oppleve. Berlinmuren er en viktig del av den tyske historien og absolutt noe man bør ta seg tid til å oppleve hvis man først er i byen. Alexanderplatz tilbyr noe av den beste shoppingen man kan finne. Med flere store kjøpesenter og internasjonale butikker man ikke nødvendigvis finner her i landet, er det himmel på jord for de som liker slikt.

Berlin er en by som aldri sover, her kan man dra ut for en kveld på byen og holde festen gående i flere dager uten å reise hjem. I en slik kulturrik by er det alltid noe å finne på, om det er piknik i en park eller en tur med toget bare for å se byen.

- Seks netter på 3-stjerners hotell fra 3 355 kroner i juni.

København
Europas lengste shoppinggate, Strøget, finner vi i den danske hovedstaden. Gaten som gir ny mening til ordtakene «shop till you drop» er vertskap for designerbutikker som Louis Vuitton og Prada. Lego-butikken og Disney Store er populære butikker for både store og små, og for alle dere Søstrene Grene-tilhengere finnes det en stor butikk rett i smørøyet i shoppinggata.

Tivoliet i København er absolutt verdt å få med seg. Her kan man kjøpe et bånd som gir tilgang til alle attraksjonene, eller man kan kjøpe billetter til hver attraksjon. Inne i parken er det mange restauranter og mindre kafeer hvor man kan sitte ned og slappe av, ta en øl til 25 danske kroner under happy hour eller kose seg med en kaffe. For alle ølelskerne der ute kan man ta turen og få omvisning på Carlsberg-bryggeriet, og på vakre Nyhavn finner man mange koselige puber med billig øl av alle slag.

- Seks netter på 3-stjerners hotell fra 4 063 kroner i juni.

Priser er hentet fra momondo.no. Vi har tatt utgangspunkt i avreise fra Trondheim Lufthavn Værnes.

SØNDAG 11. JUNI 2017

TOPP7

TRONDHEIMS RÅESTE TUR

Meld deg på:
www.topp7.no

Trondhjems Turistforening

Studenterhytta

Eksamenslesing 02.05.17 - 09.06.17

Vi inviterer deg til eksamenslesing hos oss, midt i Bymarka! Få tilgang til stor lesesal, fire måltider per dag, overnatting, og stamp, peis og badstu som kan fyres selv etter ønske! Hytta driftes på dugnad, så en middagsoppvask, vedhenting, o.l. må forventes av og til.

- Transport -

- Huskeliste -

- Priser -

AtB drifter rute 10 hver dag. Se AtB.no for rutetider. Sitt på til siste stopp, Skistua, og følg «Studenterhytta»-skiltet som er plassert like ved holdeplassen. 5min gange.	Last ned nødvendige dokumenter på forhånd, da vi har hyttenett. * Ekstra håndkle til badstu * Sovepose eller sengetøy * Studiemateriell * Varme (tur)klær og tøfler * Deg selv	1 dag 5 valgfrie dager 10 valgfrie dager 20 valgfrie dager 30 valgfrie dager	230kr 1090kr 1970kr 3100kr 4345kr
---	--	--	---

Hytta er plassert ved Gråkallen i Bymarka. Om du har lyst til å gå turen opp er det fullt mulig.

For mer informasjon, besøk oss på Facebooksiden «Studenterhytta», eller se studenterhytta.org/eksamenslesing

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. Lengden på et innlegg begrenses til mellom 1800 og 3500 tegn inkludert mellomrom. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på underdusken.no.

Kontakt debattredaktør Kjell Robin Skyberg Eikrem på debattredaktor@studentmediene.no

ARKIVFOTO: Lasse Georg Tønnessen

Samfundsmøte: hverken Dax18 eller Skavlan

Vi kan forbedre oss, men vi er, og skal være, en annerledes debattarena, skriver Christian Dahl-Nielsen og Gabriel Qvigstad.

CHRISTIAN DAHL-NIELSEN
Temaansvarlig i Samfundetstyret

GABRIEL QVIGSTAD
Samfundetleder

Vi stuer våre gjester inn i en trang sofa slik at de er nødt til å se hverandre som enkeltindivider, samme hvor uenige de ellers måtte være. Ordstyrerne på Samfundet vil ha vanskelig for å reproducere debatter som det gjøres av Christian Borch eller i Politisk kvarter, og det er heller ikke målet. Vi velger bevisst en annen tilnærming, og spiller på styrkene vi har som Studentsamfund.

En vanlig problemstilling når vi forbereder spørsmålene er å balansere interessenivået til den

alminnelige student mot kunnskapen til den over gjennomsnittet interesserte student. Sofaprat-diskusjonen skal ligge på et nivå der hvem som helst som har tatt turen til Storsalen, også for første gang, skal greie å følge med på det som blir sagt uten forhåndskunnskaper. Som regel ender vi opp et sted i midten, ofte til de overivrige temaansvarliges frustrasjon. Trøsten ligger i muligheten til å kunne diskutere videre med innleiderne etter møtet, noe innleiderne vanligvis er svært begeistret for. Det er en av grunnene til at vi opprettet og formaliserte Politisk Nachspiel, som finner sted etter møtet.

Et stort oppmøte kommer ikke av seg selv. Vi tror noe av grunnen til den positive utviklingen er at vi har funnet en form og en stemning folk kan like på en lørdag kveld. Journalist og innleder Kadafi Zaman fra TV2 mente at Samfundsmøtets kraft ligger i samtalen, heller enn steile fronter. Det at Styret bare sitter i ett år, og såvidt har rukket å bli

varme i trøya før vi tropper av er et godt poeng. Vi skal innrømme at vi gjerne skulle sett at sofapraten med statsministeren var den aller siste, framfor den tredje første.

Samspillet mellom Samfundsmøtet og onsdagsdebatten gir svært mange muligheter. De store innleiderne og temaene kan for eksempel tas på Samfundsmøtene, mens de mer spissede emnene og harde frontene kan møtes på onsdagsdebatten. Det er ofte de samme traverne som går opp på talerstolen på Samfundsmøtene, men på onsdagsdebatten er det mye mer variert. Dette grunnet form og størrelse.

Å høre hva flere tenker Samfundsmøtet burde være er utrolig verdifullt for det påtroppende Styret. Det er de som etter 17. mai sitter med Klubba, og da blir det spennende hvilken retning de ønsker å ta Samfundsmøtet i. Skal man forandre på møtene, er tiden for diskusjonen nå.

Libyakrigen – den største politiske skandalen i moderne norsk historie

Ivar Espås Vangen mener at Norge i praksis ble et luftvåpen for al-Qaida, og bidro til dagens kaotiske tilstander i Libya.

IVAR ESPÅS VANGEN
Rødt Universitetslag Trondheim

I disse dager diskuteres det på Stortinget om Norges deltakelse i Libyakrigen i 2011 skal underlegges en utførlig gransking. Om den realiseres, vil det være en gylden anledning til å få rede på hva som foregikk i kulissene da alle norske partier med unntak av Rødt, uten nevneverdig diskusjon, godkjente å sende norske jagerfly av typen F-156 ned til Afrika for å drepe.

Libyakrigen er Norges mest voldelige krig i moderne tid. Mellom 1945 og 2011 hadde norske jagerfly sluppet til sammen syv bomber. I løpet av få måneder våren 2011 slapp Norge 588 bomber over det forsvarsløse landet. På tross av at krigen ble rettferdiggjort med å «beskytte sivile», endte Natos bombing med å bli langt mer omfattende. Jihadistiske opprørsgrupper i ledtog med al-Qaida mottok våpenstøtte fra flere land som deltok i bombingene, og enkelte aktører var sågar til stede i landet med bakkesoldater. Vedtaket fra FN fikk verken støtte fra Russland, Kina, India, Brasil, Tyskland, eller land i den tredje verden. I dag vet vi godt at påstandene om nært forestående folkemord, og at Libyas diktator angivelig skulle ha gitt soldatene sine viagra for å

voldta sivile, var rent og skjært oppspinn. I praksis ble Nato, og dermed også Norge, al-Qaidas luftvåpen.

I dag er Libya et lovløst land i fullstendig oppløsning. Regelrett slavehandel, sharialov, koordinering av menneskehandel, internasjonal terrorisme, og rene folkemordlignende tilstander mot landets kristne minoritet, presser landet. Lite selvransakelse er å spore hos politikerne som med en skremmende letthet i mars 2011 proklamerte at dette var en krig for å «beskytte menneskerettigheter» i Afrika. Mellom 300 og 400 millioner norske skatte kroner ble brukt på å legge et afrikansk land i grus.

I henhold til folkeretten skal vold kun brukes dersom «alle andre midler» er utprøvd. Dette var ikke tilfellet i Libya, på tross av at resolusjon 1973 krevde «umiddelbar våpenhvile». Sør-Afrikas president Jacob Zuma la på vegne av Den Afrikanske Union fram et fredsforslag som innebar umiddelbar våpenhvile med påfølgende forhandlinger. Gaddafi, presset som han var, godtok selvsagt dette. Nato nektet likevel å ta pause i bombetoktene, og hindret dermed Zumas delegasjon fra å lande. I klartekst ble altså et afrikansk fredsinitiativ bombet i filler av USA, et knippe tidligere kolonimakter, og noen lydlige våpendragere, deriblant Norge.

Et annet moment en gransking av Libyakrigen må ta for seg, er hvordan beslutningsprosessen gikk for seg. 19. mars 2011 kunne Stoltenberg erklære at Norge var «klare til å sende inntil seks jagerfly» ned til Afrika. Stortinget ble først sammenkalt tre dager senere.

Slike hasteprosesser får konsekvenser. I Libya var kun 25 prosent av bombemålene fastsatt på forhånd. De resterende ble foretatt av pilotene underveis. Det bør være ukontroversielt å hevde at kunnskapsgrunnlaget for Norges del var svært tynt. Man hadde verken noen forståelse av Libyas egenart eller noen definert strategi.

En gransking av Libyakrigen bør ha et bredt mandat. Den bør i første rekke søke å avdekke hvilke konsekvenser bombingene fikk. Dernest må den få klarhet i hva som foregikk under beslutningsprosessen. Hvem fattet hvilke beslutninger, og på hvilket grunnlag? Overveide man noensinne å søke en ikke-voldelig løsning? Libyakrigen er den største politiske skandalen i moderne norsk historie. Selvsikkerheten hos norske politikere var skremmende. Fraværet av offentlig debatt likeså. Politikernes manglende selvransakelse i ettertid er like graverende. Til høsten er det stortingsvalg. La oss håpe det gir oss et Storting med større gangsyn enn forsamlingen oppviste i 2011.

ILLUSTRASJON: Astrid Bohler

SAMFUNDETLEDER

Gabriel Qvigstad, leder ved Studentersamfundet i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Astrid Bøhler

Årets fineste maktovertagelse

Skulle man satt i gang et kupp for å bli et år til? Jeg tror jeg dropper det, for ingen kan lede Samfundet bedre etter 17. mai enn Tale Bærland og det påtroppende Styret.

Jeg kan takke mitt Styre for alt. Der jeg har holdt taler og mottatt applaus, har det alltid stått et apparat bak. Der jeg har ytret meg bastant i media, har jeg alltid hatt et Styre jeg kan støtte meg til i ryggen. Vår visjon om å gjøre studentene til aktive samfunnsborgere hadde ikke vært noe uten det samarbeidet, kreativiteten, og humoren som har preget året i styrevervet. Jeg kan ikke vise min takknemlighet nok til de personene som har lagt ned så mye innsats, engasjement og vilje til å gjøre en forskjell. Sammen har vi hatt det ærefulle oppdraget å representere Norges flotteste studenter.

Det beste med å forlate vervet er at jeg vet det er i de beste hender etter 17. mai. Jeg vet at Tale Bærland kommer til å innfri på det hun vet vil komme, tror vil komme, og det hun ikke vet kommer. Å ha en leder med hennes kompetanse, handlekraft og trygghet vil sørge for at Trondheims studenter kan glede seg til det kommende året. Det å gå til valg på å inkludere internasjonale studenter, gjøre Samfundet mer synlig, og forsterke debattarenaen, er akkurat det organisasjonen trenger nå. Av det jeg har sett til nå vil hun være en sterk leder som er sikker i sin sak, og som alltid har medlemmenes interesse i tankene.

Sammen med Tale, er det påtroppende Styret de heldigste personene jeg kan tenke meg akkurat nå. De ser på konturene av nå hva som vil dukke opp etter 17. mai, og de har allerede begynt å forme hvordan neste år skal se ut. Vi andre skal være glade for at Tale og hennes Styre tar på seg det ansvaret det er å lede vår 107 år gamle institusjon videre. Det påtroppende styret har vist en utrolig god evne til å stille de riktige spørsmålene i løpet av den måneden de har vært tatt opp. Det tyder på at de om noen måneder vil gi gode svar på hva de ønsker å gjennomføre. Det er mange av oss som er utrolig spent på å se hva de kan få til. Personlig tror jeg de kan bli et enda bedre Styre enn noen andre styrer før dem.

Samfundet kan snu opp ned på tilværelsen din. Du rusler inn i noe ukjent, roter deg bort og mister alle vennene dine. En dag vil du spasere ut motsatt vei, ut fra det man kan kalle et hjem, sammen med nye venner. Og, som man har erfart tidligere i livet, kommer det en dag da det er på tide å flytte hjemmefra også. Likevel er man alltid hjertelig velkommen tilbake. Samfundets dører er alltid åpne.

STUDENTKVITTER
Følg oss på twitter.com/dusken.no

“Studenter nå til dags har god råd, ikke prøv å fortell meg noe annet”. Studentpolitikern i mæ dødd litt #samfundsmøte @ldajodanovic

Jeg skal begynne å bruke uttrykket “Representanter for det borgerlige voldsapparat” #samfundsmøte @Hoow

Er på tur hjem nå. Midt på gangstien står det et rådyr. Dragvoll er virkelig midt i ødemarka. @L_Kronoz

AtB-Sanntid: “Du har det vel ikke så travelt?” @Bentsjef

Flere enn noen gang har søkt seg til #NTNU! Nesten 23.000 søkere med NTNU som førstevalg, dvs 17% av alle søkere @NTNU

Gledelige #søkertall. Lykke til, alle dere som har søkt #studier @NTNU i Trondheim, Gjøvik og Ålesund! @GunnarBovim

When people must #marchforscience, you know it's gotten pretty bad. @maniermk

Ting jeg ikke kommer til å savne når jeg flytter: alle festene og alt bråket på studentbyen. @madelenkrogh

SALGSSTART 27.APRIL

NYE 2-ROMS LEILIGHETER, PERFEKT FOR STUDENTER!

2-ROMS SELVEIERLEILIGHETER

Tesliåsen, et nytt og spennende område beliggende over Jakobsli og Fortunalia!

NÆRHET TIL MARKA

NTNU DRAGVOLL LIKE I NÆRHETEN

10 MIN TIL SENTRUM

BRA 38 KVM
PRIS FRA 1 990 000,-

[/TESLIÅSEN](https://www.instagram.com/tesliasen)

[/TESLIÅSEN](https://www.facebook.com/tesliasen)

Kontakt vår salgs- og markedsansvarlig

Malin Lothe
+47 464 27 218
malin@tesliasen.no

Idrettsarrangement sommeren 2017

Her får du en oversikt over hvilke idrettsarrangement som er verdt å få med seg i løpet av sommeren 2017.

MAY

JUNE

JULY

AUGUST

24. MAI:

Finale Europa League

Finalen i Europaligaen spilles i år i Stockholm. Sjansene for at du kan se et storlag er stor.

27. MAI:

FA Cup finale

Chelsea og Arsenal møtes i FA Cup-finalen. Blir det dobbel seier på Chelsea i år?

1. JUNI - 18. JUNI:

NBA Finals

For deg som liker basketball, er dette nettene å holde seg våken på. Det beste laget fra Eastern og Western Conference barker sammen i avgjørelsen av årets sluttspill i den amerikanske basketligaen. Hvem blir den store helten? Stephen Curry? LeBron James? James Harden? Chris Paul? Gå inn på Reddit og skaff deg en god stream, for dette blir idrett av høy klasse.

17. JUNI - 2. JULI:

Prove-vm i fotball

Som en liten smakebit på vm i Russland neste sommer, møtes noen av verdens beste landslag til prøve-vm eller Confederations Cup, som det også kalles. Garantert høyt nivå med både stjernespillere og fremadstormende talenter.

3. JUNI:

Finale Champions League

Wales' hovedstad Cardiff og mektige Millennium Stadium er vertskap for det som kanskje er årets fotballkamp, da oddetallsårene er pauseår for oss som liker store mesterskap. Finnes det en bedre måte å starte sommeren på, enn å se Europas beste klubbtag bli kåret?

25. JUNI - 2. JULI:

Ekstremsportveko på Voss

Juni er måneden for ekstremsport. Som om X-games ikke var nok, har vi vår egen ekstremsportuke på Voss. I idyllisk vestlandsk natur skal deltakere fra hele verden konkurrere i vågale idretter som basehopping, rafting og longboarding. Ekstremsportveko fyller i år 25 år, så arrangørene er nok innstilt på å gjøre årets utgave ekstra spektakulær.

1. - 23. JULI:

Tour de France

Vil Chris Froome ta hjem den gule trøya for tredje år på rad, eller blir dette Nairo Quintanas år? TV2s radarpar Christian Paasche og Johan Kaggstad er klare for et av sommerens desiderte idrettshøydepunkt, og alle sykkelinteressertes helligdager. Og ikke minst, får vi endelig norske etappeseire etter to magre år?

3. - 16. JULI:

Wimbledon

Den eldste og kanskje mest prestisjetunge turneringen i tennis arrangeres i juli. Dette er den tredje av de fire årlige Grand Slam-turneringene.

4. - 13. AUGUST:

Friidretts-vm

I år tar idrettsverdenen farvel med en legende. Årets mesterskap i London blir det aller siste med entertaineren og tidenes raskeste mann, Usain Bolt. I tillegg blir det også britenes helt Mo Farahs siste mesterskap. Det er duket for et mesterskap skapt for historiebøkene. Og vil brødrene Ingebrigtsen skinne?

5. - 18. AUGUST:

World Police and Fire Games

Annenhvert år samles klodens politi- og brannansatte, både aktive og pensjonerte til sommerleker, denne gangen i Los Angeles. Arrangementet har hele 10 000 deltakere, noe som er mer enn sommer-OL. Noen av idrettene det skal konkurreres i er erteposekasting, svømming på åpent hav, benkpress og kanonball.

26. AUGUST:

Birkebeinerrittet på Rena

Sent i august er det klart for det årlige Birkebeinerrittet, som er verdens største terrengsykkelritt. Hvert år tar 1 7000 deltakere turen over fjellet.

ROSENBORGS
HJEMMEKAMPER7. MAI: *Brann*
Lerkendal Stadion, kl. 20.0016. MAI: *Tromsø*
Lerkendal Stadion, kl. 20.0020. MAI: *Lillestrøm*
Lerkendal Stadion, kl. 15.304. JUNI: *Strømsgodset*
Lerkendal Stadion, kl. 18.0025. JUNI: *Sogndal*
Lerkendal Stadion, kl. 18.008. JULI: *Sandefjord*
Lerkendal Stadion, kl. 15.30

SPORTSREDAKSJONEN GIR RØDT KORT TIL

Norsk Tipping - Litt twitterinspirert satire her (takke @dagfinnordbo): Statseide Norsk Tipping har monopol på spill i Norge. I fare for spilllegalskap ønsker man ikke mange spillerselskap som kriger om brukerne. Dette fungerer åpenbart ikke når kanaler, eid av selskaper basert i andre land, sender spillreklamer inn i norske hjem. En enda større selvmotsigelse er dog at Norsk Tipping ukentlig reklamerer for at man kan vinne millioner i Lotto, Viktinglotto og Joker. Bra jobb for å motvirke spilllegalskap. Norsk Tippings slagord? «Vi gir drømmen en sjanse.» Kjør da, forbrukslån!

Viktor Kassai - Selvfølgelig er det enkelt å argumentere kampfiksing etter oppgjøret mellom Real Madrid og Bayern München i kvartfinalen i Champions League. To-tre store avgjørelser som går i Real Madrids favør, inkludert to mål. Makt styrer det meste i fotball, og Real Madrid-president Florentino Pérez har mye av det. Neste blir vel at Real Madrid ikke tas for dopingbruk.

John Terry - Chelsea-stopperen har ikke lenger makt til å avsette trenere, og velger derfor å forlate Chelsea etter en bra karriere. Hadde det ikke vært for at han har ligget med lagkameraters kone, kommet med rasistiske ytringer til motspillere og generelt virker som en ufyselig type, ville vi vært triste. Vi bruker anledningen til å gi ham et siste rødt kort. En etterlengtet liten payday i Kina neste?

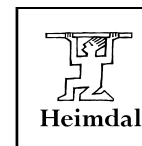
SE MER PÅ HEM.NO/STUDENT

STUDENT OG PÅ FLYTTEFOT?

SNAKK MED OSS

HVIS DU SKAL SELGE BOLIG!

THOR IVAR SJAASTAD
474 62 092
thor.ivar.sjaastad@hem.no

Heimdal
Eiendomsmegling
Det Lille Ekstra. Alltid!

GØY MED GUMMI

Kondomer for enhver smak, til og med jordbær.

TEKST: Jan Markus Johannessen | ILLUSTRASJON: Mia Edvardsen

Som student er det viktig å huske på å beskytte seg selv og sexpartneren din fra både uønsket graviditet og seksuelt overførbare sykdommer. For å gjøre opplevelsen så trygg og så nytelsesrik som mulig har journalisten testet åtte forskjellige kondomer, slik at du vet hva du skal bruke og hva du bør unngå. Alle kondomene er testet med den samme informerte og hjelpsomme partneren, under så like forhold som mulig for å minimere variasjonsfaktorene utenom kondomet selv.

VANLIG KONDOM

Et standard kondom fra gratiskondomer.no er 53 mm og kan rulles ut til ønsket lengde. Dette er standarden som alle de andre kondomene måles mot. Denne gir en følelse jeg tror de fleste forbinder med det å bruke kondom. Sexens svar på en sølvgrå Toyota Avensis. Folkelig, utbredt og duger til stort sett alt. Husk at selv en Toyota Avensis kan ligge bredt i svingene på parkeringsplassen utenfor ungdomsskolen etter første snøfall. Det handler om hvordan du bruker den.

TETTSITTENDE (LITEN)

En litt smalere kondom på 49 mm bredde, altså knappe 4 mm mindre enn standardkondomet. Bra om man ønsker tettere passform, og kommer i en pakke som er identisk med standardkondomet. Ingen kommer til å se forskjell når det kommer til akten, og du får en bedre opplevelse om dette er riktig størrelse for deg. For hva er egentlig viktigst her? At du har deilig sex, eller at du kan late som om du har en livmorknusende mannaconda?

LATEKSFRI

Lateksfrie er testens dyreste kondom, og skrytes ofte av for å være tynnere enn vanlige kondomer. Selv kjente jeg liten forskjell fra den tynne lateksbaserte modellen. Men om du skal slå litt på stortromma kan du poppe en Moët og vifte litt ekstra med kondompakningen slik at alle involverte forstår hvor påkostet dette ligget er. Faren er da at du ender opp alene, men du kan i hvert fall drikke Moët og ta deg en posh-wank som trøst.

TYNN

Om du ønsker en opplevelse med mer sensitivitet er dette riktig kondom å bruke. Ettersom materialet er tynnere kjenner man bevegelsene litt og partnerens kroppsvarme i større grad enn med standard kondom. Du kan også ta på deg solbriller, tenne en sigar og late som du lever på kanten, men sannheten er egentlig at dette kondomet er like trygt som de andre så lenge det brukes riktig. Å pule uten kondom er som å kjøre motorsykel uten hjelm. Man føler seg sikkert tøff, men ikke gidd å ta sjansen. Om du skal tøffe deg kan du i begge tilfellene heller bare kjøre fortere.

SVART

Dette var interessant. Et helt svart og ugjenomsiktig kondom som gjør at det ser ut som noen har erstattet penisen din med en svart strap-on. Føles likt som et standard kondom. Kanskje ikke noe jeg ville brukt første gang jeg hadde sex med noen, ettersom utseende kan komme som en overraskelse hvis man ikke er forberedt på det. Hvis partneren derimot er Star Wars-fan kan man i tillegg ta på seg Darth Vader-maske og stønne litt ekstra asmatisk for full effekt. Snakk med partneren din på forhånd om de er komfortable med Force-choking.

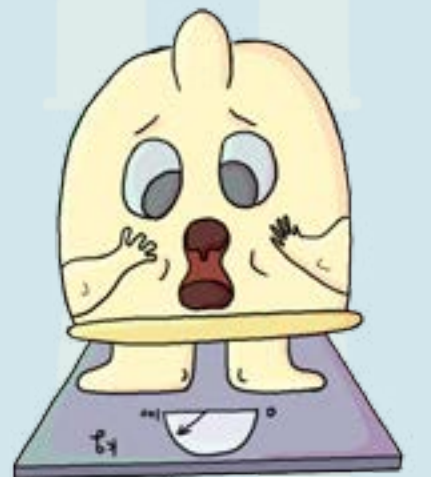
TYKK

Et kondom med samme størrelsesdimensjoner som det vanlige, men med tykkere vegger. Hvis noen spør hvorfor du drar opp et ekstra tykt kondom kan du jo si at du er nervøs for graviditet og kjønnsykdommer. Ingen trenger å vite at det er for å senke sensitiviteten så du ikke kommer etter 30 sekunder fordi one-night stands stresser deg.

STOR

Det store kondomet er på 56 mm bredde, altså knappe 3 mm mer enn standardkondomet, men kommer i en større forpakning man kan skryte av. Selv ble dette for løstsittende for min del, og om jeg skulle velge jet ville heller valgt et litt for lite kondom enn et for stort et. Dårlig passform gir mindre fysisk stimuli og plastpose-vibber. Finn kondomet som passer deg best og hold deg til det.

JORDBÆR

Å, fy faen. Testens klart dårligste kondom. Ikke fordi følsomheten var noe dårligere, men fordi hele rommet lukter megabilig lipgloss i det øyeblikket du åpner forpakningen. Jeg kan virkelig ikke forstå hvorfor noen frivillig vil utsette seg selv for dette. Etter at vi hadde kastet kondomet måtte vi gå ut med søpla fordi det luktet så sterkt. Partneren sa også at det smakte soleklart verre enn et vanlig kondom, og det er derfor ingen grunn til å ha dette i lomma med mindre du med overlegg vil drepe stemninga.

Alle trenger noen som bryr seg

Ole Einar har bodd fem år på barnevernsinstitusjoner,
og blitt oppdratt av ansatte som jobber på skift.

TEKST: Marie Lytomt Norum | FOTO: Lasse Georg Tønnessen, Ingvild Schjelderup Stokke

Løvetannbarn er barn som vokser opp til å bli velfungerende voksne, til tross for at de har levd under ekstremt vanskelige oppvekstvilkår. Løvetannen som spirer opp gjennom ugress og asfalt er et symbol på de barna som klarer seg - tross alle odds.

Ole Einar Moe er et løvetannbarn, og det er få som ville gjettet at den rolige og reflekterte 18-åringen har bodd fem år av livet sitt på institusjon.

– Når jeg sier til folk at jeg har vært i barnevernet, er det flere som blir overrasket. Det handler litt om det bildet barnevernsbarn har fått i dag. At vi ikke er dyktige på skolen, og at vi bare driver med jævelskap. Men jeg var jo en av de beste i klassen, og fikk jobbtilbud med en gang.

ET LANGT KORTTIDSOPPHOLD. Ole Einar vokste opp i en familie som ikke var i stand til å ta seg av ham, og han følte seg ikke trygg hjemme. Da han var tolv år sendte skolen inn en bekymringsmelding til barnevernet. Etter en rettssak ble han flyttet til et fosterhjem.

– Jeg trivdes ikke med fosterforeldrene. Datteren i huset ble behandlet som en prinsesse, og selv hundene fikk bedre behandling enn meg.

Elleve måneder senere flyttet han inn på en korttidsinstitusjon for barn, i håp om at han skulle få et nytt fosterhjem. Institusjonen var beregnet på at barna ikke skulle oppholde seg der i mer enn seks måneder, men Ole Einar ble der i halvannet år. Til slutt ble han flyttet videre på en langtidsinstitusjon for ungdom, utenfor byen. Da skjønte han at han kom til å bli boende på institusjon lenge. Han mistet troen på at han skulle få et godt fosterhjem.

Ole Einar har bodd seks forskjellige steder, og gått på seks forskjellige skoler.

– Det er litt vanskelig å etablere vennekontakter når du har flyttet til en plass, etablert deg, og så skal du bare flytte igjen.

HVITE VEGGER, KORRIDORER OG LÅSTE DØRER. *Hvordan var det å bo på institusjon?*

– Det var veldig forskjellig på de to stedene jeg bodde. På korttidsinstitusjonen var alt sterilt, med hvite vegger, korridorer og låste dører, forteller Ole Einar.

Her var det vanskelig å få kontakt med de ansatte. De byttet stadig på hvem som jobbet, og det var vanskelig å forholde seg til.

– Det var en som sa god natt, en som sa god morgen og en ny en som sa god middag.

Boforholdene bedret seg drastisk da han flyttet på langtidsinstitusjonen, hvor han ble boende i fire år.

– Den nye institusjonen var bygget mer som et hjem, og vi var som en vanlig familie på kveldene. Vi snakket litt om hverdagen, og dro på aktiviteter som bowling og fisketurer.

På langtidsinstitusjonen bodde det færre ungdommer. De ansatte bodde på institusjonen i 2-3 dager før de byttet vakt, noe som skapte en bedre hverdagsrytme.

– For vanlige ungdommer er det viktig med stabilitet, men for barnevernsbarn, folk som har gått gjennom forferdelige og vanskelige ting, så er det ekstra viktig at det er forutsigbart. At du vet når de ansatte skal komme, at det er faste rutiner. At du føler deg trygg i hverdagen.

OVERVÅKET. Noe av det Ole Einar mislikte med å bo på institusjon, var at alt han sa og gjorde ble loggført.

– Det er litt rart, du får et tredjepersons overblikk over deg selv. Hva du har gjort og hva du har sagt. Når det er noe du angrer på, så er det ikke akkurat så artig å lese det om igjen.

I journalene skrev de ned klokkeslettet han sto opp, om han spiste frokost, hvor mye han spiste til middag, og hvor lang tid han brukte på leksene. De ansatte var pliktige til å skrive ned alle relevante samtaler, og derfor var det ikke lett å ha en fortrolig samtale med dem.

– Det var ekkelt, når man prøver å ha en en-til-en samtale med noen, så er det åpenlyst for alle de andre. Hvis det var en ansatt du ville prate med om forskjellige ting, så måtte man ha det skriftlig at de ikke skulle skrive det i rapporten.

GRÅTT HUS MED ANSATTE SOM SLÅR. Historisk sett har det vært mye kritikk av barnevernsinstitusjoner, og mange har vært skeptiske til om de er i stand til å ivareta barn og unges oppvekst og oppdragelse. På 1950-tallet viste flere studier at institusjonalisering hadde en negativ effekt på barns utvikling, og på grunn av dette opplevde de en stor tillitskrise.

I dag bor det i underkant av 1500 barn på institusjon i Norge. Dagens institusjonsbarnevern er nok fortsatt preget av et negativt rykte, til tross for at det har blitt økt fokus på å erstatte det kunstige institusjonslivet med det vi anser som et godt hjem med god omsorg.

– Mange har et bilde av barnevernet som et grått hus med

– For vanlige ungdommer er det viktig med stabilitet, men for barnevernsbarn, folk som har gått gjennom forferdelige og vanskelige ting, så er det ekstra viktig at det er forutsigbart.

OLE EINAR

– På korttidsinstitusjonen var alt sterilt, med hvite vegger, korridorer og låste dører.

OLE EINAR

ansatte som slår, og at det sover tyve barn på hvert rom. Det er litt mer dystert enn hva det faktisk er.

I dag finnes det både statlige, private og ideelle barnevernsinstitusjoner. Den siste barnevernsinstitusjonen Ole Einar bodde på var privat, men den ble drevet som en i deell organisasjon. Eieren stiftet selskapet for å hjelpe barn og unge.

– Det finnes barnevernsinstitusjoner i Norge som drives for å tjene penger. En av de gikk 125 millioner i overskudd det siste året. Det mener jeg er feil, det går på bekostning av ungdommene som bor der.

Han er kritisk til at barnevernstiltakene i Norge er så forskjellige som de er.

– Barnevernet kan være veldig urettferdig. Hvis du flytter til en kommune med god råd og gode saksbehandlere, så kan du få et helt annet tilbud enn hvis du bor i nabokommunen.

EN BRUTAL VERDEN. Rigmor Knutsen er avdelingsleder for en ideell barnevernsinstitusjon for ungdom mellom 13 og 18 år. Institusjonen er bygget som et helt vanlig hjem, og ligger en halvtime utenfor Trondheim. Her bor det åtte ansatte, som jobber to og to på skift, og to ungdommer. Alle har hvert sitt rom, i tillegg til at det er et stort kjøkken og to stuer. Det eneste låste rommet er kontoret.

Rigmor forteller at selv om institusjoner skal være et godt omsorgstilbud, vil det alltid være siste utvei.

– Verden er brutal. Noen foreldre sliter med å gi god omsorg, de kan ha nok med seg selv og egne utfordringer. Men så lenge det ikke er snakk om seksuelle overgrep eller vold, er det alltid satt i gang flere hjelpetiltak for å bedre situasjonen i hjemmet først.

Hun mener likevel at det kan være bra for enkelte ungdommer å bo på institusjon. Her kan ungdommen få stabilitet over en lengre periode. De ansatte kan klare å stå i de utfordrende situasjonene, i og med at personalet går på

skift, framfor at de må flytte flere ganger på grunn av at det blir for krevende for fosterhjemmene.

– Forskning viser at mange brudd gjør det vanskelig å stole på folk etterpå. Det blir vanskelig å knytte relasjoner og knytte folk til seg på en god måte. Det blir som et traume.

Noen av ungdommene på norske institusjoner har flyttet opptil 25 ganger.

– Noen av ungdommene har mye med seg i bagasjen, og det gjør livet vanskelig å forholde seg til. De har mye kaos i kroppen og hodet, og klarer ikke å bo med andre.

HANDLINGSPLANER. Rigmor forteller at det er viktig å ha få barn eller ungdommer på hver institusjon, slik at alle kan få den omsorgen og kjærligheten de trenger. ►

– Noen av dem kan ha opplevd at ingen bryr seg, og kanskje at mamma og pappa hadde nok med seg selv og egne utfordringer. Derfor må de vite at vi bryr oss. Alle trenger noen som bryr seg, forteller Rigmor.

Alle som bor på institusjonen lager egne handlingsplaner med hver sin hovedkontakt.

– Målet vårt er å hjelpe dem med å bli selvstendige, ta gode valg, og oppleve utvikling og endring. Vi skal gi dem et verktøy de kan ta med seg videre i livet. Dette er ikke utfordringer som løses på tre måneder.

Hun sier at det ikke alltid er lett når ungdommene tester ut eller avviser de voksne. Derfor må de ansatte favne ungdommen, og se og forstå hva som ligger bak atferden.

– Når de har det vanskelig, viser de det med forskjellige uttrykk. Lei seg kan bety redd. Er de sinte, så skjønner vi at det er av en grunn.

Rigmor forteller at det er givende å være den voksne personen som kan være med på å gi håp til ungdommene, og gjøre en forskjell.

– Den kjærligheten vi har i oss, skal vi ta med oss i jobben. Det må komme innenfra, hvis ikke blir vi gjennomskuet.

RØRT OG IMPONERT. I helgene prøver de å ta med ungdommene på aktiviteter, og de har et stort fokus på friluftliv.

– Det er ikke bestandig så lett å få de med, men når vi får det til blir det alltid gode turer. På tur kan alt fra å steke pannekaker til å tenne bål gi mestring. De har ofte lite tro på seg selv, og tror ikke at de er verdt noe i det hele tatt. Man må begynne med å gi dem godfølelsen og mange mestringsopplevelser.

Den omsorgsfulle avdelingslederen blir stadig overrasket over ungdommene.

– De er veldig kloke. De har ofte masse erfaring som andre ikke har. Når vi får pirka litt, og får det fram, så blir jeg ofte både rørt og imponert over hvor reflekterte de er. Hvilke tanker de har om livet.

Rigmor forteller at på turene skal det ikke mye til før de gode øyeblikkene kommer.

– Det er gull når de har det bra, og da er det verdt all frustrasjonen fra dagen før.

PSYKISKE LIDELSER. Resultater fra NTNUs forskningsprosjekt «Psykisk helse hos barn og unge i barnevernsinstitusjoner» tilsier at 76 prosent av alle som bor på institusjon har

– Man ble på en måte avhumanisert. Plutselig hadde de slåsskamper med de ansatte, og noen av dem ble lagt i bakken og låst inne på et rom.

OLE EINAR

blitt diagnosert med psykiske lidelser. Ole Einar var også diagnosert med dystemi, angst og en form for paranoia.

– Diagnosene har nå gått ut, og jeg har det ikke lenger sånn som jeg hadde det før.

På grunn av alt det vonde han hadde opplevd under oppveksten var det en periode han hadde lite tro på mennesker. For å komme ut av den vonde tankerekken, har det hjulpet å ha noen å prate med.

– Det var veldig ekkelt, men til slutt så lærte jeg at det ikke var normalt at barn skulle bli mishandlet. At barn ikke skal bli fysisk straffet når de gjør noe galt.

Ole Einar er robust og stødig, til tross for alt han har vært gjennom. Han har bestemt seg for å legge fortiden og de dekonstruktive tankene bak seg.

AVHUMANISERT. Mange av de andre beboerne på institusjonen til Ole Einar hadde det mye verre enn han selv. Noen av dem trengte mer hjelp enn andre.

– Man ble på en måte avhumanisert. Plutselig hadde de slåsskamper med de ansatte, og noen av dem ble lagt i bakken og låst inne på et rom. Jeg syntes det var ubehagelig i starten, men så ble jeg vant til det. Til slutt brydde jeg meg ikke så mye om det. Det ble rutine.

I rapporten til NTNU kommer det fram at barn som er plassert i barnevernsinstitusjoner er en høyrisiko gruppe for atferdsvansker og rusproblematikk. De utgjør dermed noen av de mest sårbare barna i vårt samfunn. Ole Einar synes at han har kommet godt ut av det han har vært gjennom.

– Jeg gjør det bra på skolen, jeg bor i et godt fosterhjem og jeg har venner. Jeg vet at det går bra med fire av de jeg bodde med på institusjon. Men noen er narkomane, og går rundt på gata i Trondheim.

Det tok litt tid, men Ole Einar skjønte mer og mer at han trengte hjelp, og at han måtte ta imot den

hjelpen han ble tilbudt. Han mener at du selv må ha lyst til å bli hjulpet for at det skal fungere. Det er vanskelig å hjelpe noen som ikke vil bli hjulpet.

– Noen føler at de ansatte er imot dem, at de er der for å skade dem eller gjøre dem vondt. De prøver å få ungdommene på lag mot de ansatte. Men jeg var ikke med på det. Det går ikke bra på lang sikt. Det skader bare deg selv at du vil stritte imot systemet.

ETTERVERN. Like før Ole Einar ble 18 fikk han tilbud om å flytte i fosterhjem hos den faglige lederen på institusjonen.

– Plutselig skjedde det, og jeg ble veldig glad, sier han lettet.

Nå går Ole Einar i tredje klasse på videregående, og neste år skal han bli lærling. For å unngå å pendle fire timer til skolen hver dag, har han flyttet inn på en hybel på Møllenberg. Her bor han sammen med fostersøsteren sin, og to andre studenter. Hver helg reiser han og søsteren hjem til fosterfamilien.

– Jeg spurte om å få ettervern, og jeg fikk det jeg ville. Vi var enige om hva som var det beste for meg.

Noen ungdommer velger å bryte med barnevernet etter at de har blitt myndige.

– Det er ikke sikkert de vet hvordan de skal lage middag, sette opp budsjett eller hvordan de skal vaske klær, og så skal de plutselig ut og være voksne. Når de i tillegg har hatt problemer før i livet, kommer det til å skeie ut. Det er i hvert fall det jeg har opplevd blant andre som har gått den veien.

Vil du si at barnevernet har gitt deg en trygg oppvekst?

– Ja, de ansatte var alltid der, og de ville det beste for meg. De var der ikke bare for å få lønn, de ville hjelpe oss. Jeg vet hva vi setter dem gjennom, og jeg er veldig takknemlig.

Ole Einar ønsker selv å hjelpe andre, enten innen barnevernet eller på en annen måte. Han vil gi tilbake den hjelpen han selv har fått. **UD**

Resultater fra forskningsprosjektet «Psykisk helse hos barn og unge i barnevernsinstitusjoner»:

• 76 prosent av ungdommer i en barnevernsinstitusjon har en psykiatrisk diagnose.

• Jenter har høyere forekomst av internaliserende lidelser, som angst og depresjon. Gutter har høyere forekomst av atferdsproblemer.

• Ungdom på institusjon opplever å ha signifikant dårligere livskvalitet enn befolkningen generelt.

• 59 prosent av ungdommene synes de har det bra på institusjon, selv om ungdommene opplever det som dårligere enn lederne på institusjonen.

• Ungdom som har opplevd mange flyttinger, har vanskeligere for å etablere gode og nære vennskap. En av tre av ungdommene i undersøkelsen har flyttet mer enn tre ganger.

Utført av NTNU - Regionalt kunnskapssenter for barn og unge

– Den kjærligheten vi har i oss, skal vi ta med oss i jobben. Det må komme innenfra, hvis ikke blir vi gjennomskuet.

RIGMOR

Tre gamle damer og en våt bryggeridrøm

I et gammelt Shell-tapperi ved Trondheimsfjorden begynte tre studenter å brygge øl. I dag er de kjent som Austmann.

TEKST: Julie Noodt | FOTO: Jonas Halse Rygh

Det er den mest solfylte morgenen på lenge, og vi har gått av på feil busstopp. Med passerende trailere og et par ivrige fugler som eneste selskap, trasker vi innover Byneset, langs Trondheimsfjorden. Fra den støvete grøftekanten vi går i kan vi se Trondheim by som en lang, grå stripe.

Etter å ha gått ned en bakke og inn på en stor gårds plass, ser vi endelig et menneske, en mann med rød kost. Han er både blid, nordlending og villig til å vise vei til Austmann.

– Kos dokk.

Vi passerer et massivt fjell av hvite søppelsekker fylt med tomme ølbokser, klatrer opp en smal metalltrapp og kommer rett inn på et tomt kontor.

«Heil!» roper noen, og vi følger lyden til vi står på et lyst kjøkken. Der sitter det tre karer, og alle skynder seg fram mot oss. To av dem med utstrakt hånd og én med utstrakt albue, for han har nettopp vasket hendene. De heter Anders Cooper, Torstein Høe og Thomas Sjue.

TRE GAMLE DAMER. En mann med rutete skjorte kommer nynnende inn døren.

– Hello, hello, sier han som en figur fra barne-tv og presenterer seg som Vinko. Vinko Sindelar er født og oppvokst i Oregon i USA, men forstår norsk.

Cooper heller kaffe i et colaglass og setter det foran seg på bordet. Der blir det stående urørt mens han forteller at det var han, Sindelar og Sjue som for nesten fire år siden begynte å brygge øl i det gamle

Shell-tapperiet. Da var de fortsatt studenter, så for å få startkapital måtte de overtale mødrene sine til å kausjonere.

– Mutter’n var så skeptisk. Hun hata det. Men det var for mye som klaffa til at vi kunne la være, sier Cooper.

Som takk for hjelpen lagde de den første øltypen til ære for kausjonistene og kalte den «Tre gamle damer».

AUSTMANN-GENSERE. I starten gjorde de alt selv og jobbet sytti til åtti timer hver uke. Det første halvåret flasket de 60 000 flasker for hånd.

– Det har vært moro, men det har vært jævlig mye arbeid, sier Cooper.

Det er ikke lenge siden de fikk ansatte til å ta over bryggingen.

– Også er det kjempehyggelig å ha Torstein sittende her, sier Cooper og nikker mot kollegaen i administrasjonen.

– Jeg er ansatt som humørspreder, sier Torstein Høe.

Et par menn til slentrer inn på kjøkkenet med store flir om munnen. De har alle på seg hettegensere med Austmann-logoen på ryggen.

Mens vi reiser oss for å gå videre i bygget, sier Cooper til en av dem:

– Ikke stjæl tingene deres, nå.

Alle tre ler rått.

Til sammen er de i dag elleve ansatte: fem i

administrasjonen, fire i bryggeriet og to som driver med salg.

Austmann har blitt Norges sjette største håndbryggeri og har i motsetning til mange andre håndbryggerier stor nok omsetning til å lønne de ansatte hver måned. Høe lurar på om vi la merke til den nye «jævlig freshe» printeren deres på vei inn.

– Det er da du innser at du har en ordentlig bedrift, sier Cooper.

MILLENNIUM FALCON. Cooper viser oss kontoret sitt og drar fram en pose sjøgress på størrelse med en stor skolesekk. Han heller ut litt av det grønne innholdet i hånden sin.

– Det er ganske godt, sier Høe.

– Ja, vi må bare passe på at det blir noe igjen å putte i ølen også, påpeker Cooper.

Han leder vei mot en ny dør, og vi kjenner lukten av vorterøl og havre et par sekunder før vi krysser dørstokken. Så ser vi de høye hvite tankene og de lave firkantede metallkarene. Vi har nådd selve bryggeriet.

Vi hører en jevn dur fra en eller annen maskin, og solen skinner inn gjennom vinduene rett under taket. Gulvet er vått og taket fullt av rør.

Cooper liker å sammenligne bryggeriet med Millennium Falcon, et av romskipene i Star Wars.

– Det ser kanskje ikke så bra ut, men det gjør jobben.

HELLIG. En mann med vernebriller og oransje plastikk-hansker ser fort bort på oss. Så snur han seg mot en kollega, sier noe på amerikansk og fortsetter å inspisere tankene.

– Alt er gammelt meieriutstyr, sier Høe.

Cooper mener at de har det mest manuelle bryggeriet i Norge. Han forteller at de hvite melketankene var det eneste de hadde råd til da de startet opp.

– Men de brygger vanvittig bra øl.

Det er innrammede tegninger på veggene i hele bygget. En tegning av et tohodet troll, en annen av huldra. Over en av melketankene ser en forpint Jesus ut i luften.

Cooper ser opp på bildet av Guds sønn, folder armene og smiler lurt. Ingen av dem er visst spesielt religiøse. Han fikk bildet til 25-årsdagen sin og tenkte at det kunne passe bra å ha det over akkurat den tanken, for alt ølet går fra de andre tankene og innom den før det blir fylt på flasker eller fat.

Han går bort til et av metallkarene og løfter av lokket. Oppi er det knust korn og varmt vann. Han rører rundt med en hvit spade og spar opp flere kilo gulgrå korn fra bunnen. I dag brygger de en Imperial Stout.

Mens vi beveger oss mot neste rom, går amerikaneren med hanskene bort til karet Cooper rørte i, peker og bemerker noe om innholdet, før han legger på det to meter lange metallokket.

LØFT. Inne på det gedigne lagerrommet forteller Cooper at de har åpne kvelder den andre lørdagen hver måned. De har også arrangert konserter der mellom de høye hyllene.

To meter bak oss flytter tre ansatte hvite sekker inn i hyllene. De har løftet lenge og

begynner å se røde ut i ansiktet.

Noe tungt treffer meg bakfra. Det viser seg å være en halvannen meter lang rull med plastikk. En av de hettegenserkledde smiler unnskyldende.

– Nå holder du på å ta livet av Under Dusken. Det er ikke noe gøy hvis vi må i begravelse og si unnskyld, sier Cooper strengt.

KOSTEREN. Vi setter oss ved kjøkkenbordet. Gjennom vinduet ser vi rett på Munkholmen.

For et par år siden, da Cooper satt på et utested, fikk han et langt foredrag om Austmann av en tilfeldig fan som ikke visste at det var han som brygget ølet. Han lot personen snakke i over en halvtime, til bartenderen avslørte identiteten hans. Da rømte beundrerene fra lokalet.

Cooper og Høe snakker om et sted i Oregon som er kjent for ølbryggeriene sine.

– Jeg vet ikke hvor mange det er, jeg, sier Cooper. Hundre?

Akkurat da passerer Sindelar i trappen utenfor.

– Vinko! Vinko!

Sandelar løper opp trappen, får høre spørsmålet og sier at det er flere hundre ølbryggerier der. Og at han skal til USA neste uke. Så danser han en liten jubeldans med hendene i været.

– På ferie? spør Høe.

– It’s a fucking vacation! svarer Sindelar og går.

Jeg spør om de kjenner han som kostet utenfor, og de ser uforstående på meg. Til slutt kommer de fram til at det må være den nye daglige lederen.

– Hva han står og koster for, vet jeg ikke. Det er litt sånn her, da. Alle gjør alt, sier Cooper. **UD**

Austmann bryggeri

- Norges sjette største håndbryggeri
- Startet sommeren 2013
- Holder til på Byneset
- Hadde i 2016 en omsetning på over 10 millioner
- Startet av Thomas Sjue (32), Anders Cooper (32) og Vinko Sindelar (35)

Dirigenten med det lure smilet

Gavin David Lee har jobbet på Samfundet i 26 år. Med egen fanside på Facebook kan han tillate seg å være både streng og morsom.

TEKST: **Nora Holm Aftret** | FOTO: **Lasse Georg Tønnessen**

Vi hadde et studentersamfund der jeg studerte i London, men det er jo ingenting i forhold til det som er i Trondheim. Samfundet i Trondheim er helt enestående.

Når vi møter Gavin David Lee på Cafe Ni Muser kommer han rett fra jobben som musikk lærer på Trondheim Katedralskole. Flere vil nok likevel kjenne ham som fast dirigent for Studentersamfundets Symfoniorkester (Symforch) og Trondhjems Studentersangforening (TSS), en stilling han har hatt siden 1992. Lee er engasjert og livlig, og han har en vennlig tone. Enten er smilet på plass fordi det er fredag før påske, eller så er han veldig glad i arbeids-plassen sin.

– Det er et fint og inspirerende miljø å være i, og arbeidet gjengene gjør fungerer godt. Det er flott at Samfundet kan ta inn så mange folk som sammen har et mål og som ønsker å jobbe seriøst for det.

REISER OG STORSLAGNE OPPTREDENER. Lee har så mange gode minner fra Samfundet at det er vanskelig for ham å velge en favoritt. Han setter stor pris på de årlige reisene. Kun dager før intervjuet var han og TSS i München, og i disse dager drar han til Budapest med Symforch. Ifølge Lee er turene alltid en musikalsk og sosial opplevelse.

– Noe av det første jeg var med på var en turné til Færøyene med det Bergens-baserte seilskipet Statsraad Lehmkuhl. Alle måtte jobbe på båten, og veldig mange spydde, forteller han lattermildt.

På den tiden var Lee kun ansatt for orkesteret, men etter å ha dirigert et felles stykke på turneen, ble han spurt om å være dirigent for TSS i tillegg. Den kombinerte jobben har blant annet ført til opprettelsen av facebookgruppa «Gavin sine fans». Der deler studentene artige utsagn og minner de har delt med Lee. Ellers har det blitt flere felles prosjekter og storslagne opptredener for både kor og orkester.

GAVIN DAVID LEE

Dirigent for TSS og Symforch på Samfundet.

Ditt råd til trondheimsstudenten?

Engasjer deg i det unike og mangfoldige kulturlivet ved Studentersamfundet!

Din beste kulturopplevelse?

Premieren på den nye oppsetningen på Mestersangerne fra Nurnburg av Wagner ved Royal Opera House Covent Garden, London. Med bl.a. Bryn Terfel som Hans Sachs.

Største guilty pleasure?

Laphroaig, 25 år gammel whisky.

Frykter du døden?

Jeg er fremdeles ung, så det er ikke noe jeg tenker spesielt mye på.

– Vi har blant annet hatt konsert for fullsatt sal i Olavshallen. Det er flott å gjøre innimellom, og de som er med på det snakker ofte om det i ettertid.

EN ANNERLEDES MUSIKALOPPSETNING. Lee er selvsagt interessert i musikk, men dette oppdaget han ikke før videregående. Han begynte å spille horn, og startet deretter på universitetet og på The Royal Academy of Music i London. Det var ingen annen studieretning som fristet.

– Da jeg begynte med musikk, ble det med det. Lee kommer opprinnelig fra England, men har bodd i Norge siden 1982. Han jobbet først i

Finnmark, hvor han blant annet pendlet til Murmansk for å dirigere den første oppsetningen av musikalen *Chess* i Russland.

– Det var veldig spesielt. Vi hadde samlet et russisk kor og musikere som spilte sammen med det norske koret og musikerne. De russiske kunne ikke engelsk i det hele tatt, og jeg måtte lære dem teksten.

Lee sier mye har endret seg på Huset i løpet av de 25 årene han har vært til stede. Blant annet tror han Samfundets fokus har skiftet de siste årene.

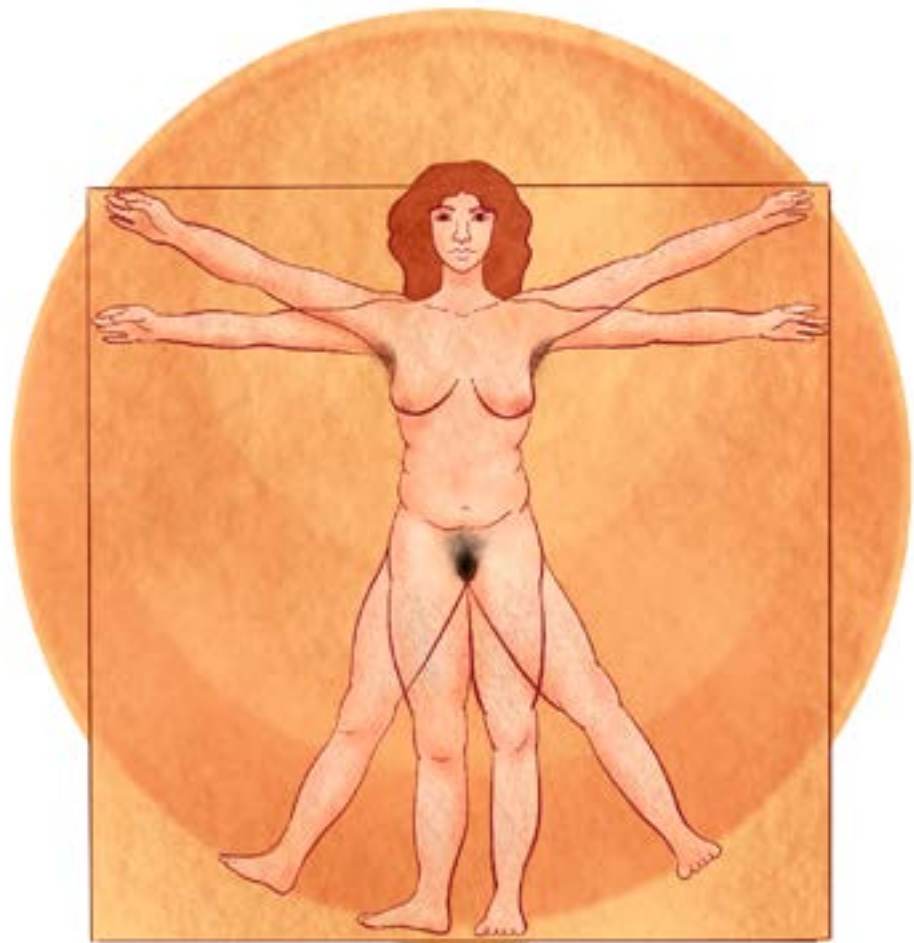
– De kunstneriske gjengene har ikke så mye plass som de hadde før, og i tillegg prioriteres den kommersielle driften. Selv om TSS har konserter i Nidarosdomen og Symforch spiller filmmusikk, så er det ikke det Samfundet tjener mest penger på.

VIL IKKE LÅSE SEG. Til tross for at mange år har gått siden han begynte, forteller Lee at miljøet på Samfundet gjør ham yngre og artigere, men rollen som dirigent vil trolig snart bli erstattet med egne prosjekter.

– Jeg vil gjøre noe for meg selv som jeg ikke har fått nok tid til de siste årene, for eksempel å restaurere og bygge instrumenter. Jeg vil ikke låse meg til å gjøre det samme for lenge, og hvis jeg skal gjøre noe med det har jeg ikke så lang tid igjen.

Det er ingen tvil om at tiden med Lee som dirigent på Det Røde Runde har satt sine spor. Nivået hos TSS og Symfoniorkesteret har økt de siste årene, og internasjonale priser er blitt halt i land. Lee er stolt av det han har utrettet, og ifølge ham er det pinking og øving som må til. Som dirigent er Lee både streng og morsom, og han må forsøke å motivere sangerne og musikerne til å gi en real innsats. På spørsmål om den av og til strenge tonen faller i smak hos studentene, har Lee et kort svar på lager:

– De er jo med, sier han med et lurt smil. **UD**

ILLUSTRASJON: Benjamin Drews

Hårreisende prinsippfast

Tiden er inne for å barbere vekk en prepubertal hårmote.

KOMMENTAR

ANNE LOVISE
FINNØY BAKKEN
Journalist

Bikinisesongen står for tur og det er så og si ingen kvinnelig kroppsdel som ikke skal få gjennomgå av barberhøvelen. Skjønnhetsidealet om glatte legger, hårløse underarmer og en prepubertal bikinilinjé står like sterkt i dag som alltid. Vi har uendelig med valg i produkter, og om du virkelig har lyst til å grave dypt i lommeboka kan du undergå laserbehandling og permanent se ut som en tolv-åring.

Det er noe underlig infantilt rundt et ideal som krever minimalt med hår. Hvem kan egentlig rekke opp hånden stolt og innrømme at de foretrekker at sin partner ser ut som et barn i senga? Vi beveger oss lenger bort fra et fullvoksent menneskes naturlige utseende, til tross for at det ikke finnes et ekvivalent uttrykk for kvinner som det å skulle «gro hår på brystet». Kanskje det er utvalget av epilatorer, bedre kjent som torturredskaper, som definerer hvor kvinne du egentlig er.

For menn er kroppshår et uttrykk for maskulinitet. Hvem ser ikke for seg en tømmerhogger i flanellskjorte med ei øks i hånda og dekket i hår fra topp til tå? Men hysteriet rundt hårfjerning stopper ikke med kvinner. Menn skal også friseres, fra topp til omtrent over bokserkanten. Å knytte kjønnsroller og kjønnsidentitet til noe så trivielt som hår, på både menn og kvinner, er fånyttet. En mann kan ikke anklages for å være mer feminin fordi han barberer brystet.

Ikke misforstå og tro at en tidsreise tilbake til hippietilværelsen er hva idealet burde være. Å ha et valg er den største luksusen av dem alle, men alle mennesker er berettiget til å gjøre akkurat hva de vil med for eksempel leggene sine. På den andre siden, når hårløs er normen og ikke den naturlige tilstanden må man undre på hva dette gjør med folk.

De fleste artikler om kroppshår kan ikke unngå å ta et lite dykk inn i pornoverdenen for å finne argumenter. Og ja da, det er mange. Jeg vil ikke anbefale å søke på «Hair removal porn» for å finne informasjon rundt hårfjerningskulturen i industrien. Resultatet er så klart bare mer porno. For en gangs skyld er det likevel ikke industrien som er synderen. Så klart har den opprettholdt et seksualisert ideal for

unge, lettpåvirkelige mennesker, men til syvende og sist er nok dette de samme unge menneskene som kanskje tror at alt de ser på porno er sant. De fleste som spiller GTA forstår nok likevel hvorfor det å pløye ned prostituerte på gata er særdeles uheldig.

Tv-serier som *Sex og Singelliv* og introduksjonen av «the brazilian» på showet gjorde at jo nærmere null (hår), jo mindre tull. Konsekvensene kaster nok en større skygge enn en oppegående industri for barberhøvler og laserbehandlinger. Det er nok murstein i ryggsekken i jaget etter den perfekte kroppen, og det starter for mange så tidlig som på ungdomsskolen, om ikke enda tidligere. I hvilken verden er det forsvarlig å la en tenårings tro at kroppen, som i tillegg går under en enorm, men normal utvikling på det tidspunktet, ikke er opp til standard? Dette er barn som ser på instagramkontoer og en latterlig mengde blogger hvor alt fremstår perfekt. Presset på kroppstype er en tapende sak, men la nå i hvert fall noen få ting forbli godt nok.

Kan ikke det naturlige, ubesværlige og det hensiktsmessige være det normale, og så kan alle som vil velge noe særegent gjøre akkurat som de selv vil.

En prokrastinators bekjennelser

Jeg har, i likhet med mange andre studenter, en uheldig og uvaner. Bør den rives opp med rota, eller kan den vendes om til noe positivt?

TEKST: Ola Haugstad | ILLUSTRASJON: Nora Birgitte Johansen

Jeg har ikke nevneverdig mange talenter, men én ting er jeg god på: å utsette ting. Da jeg begynte å studere i 2014 var jeg ung og dum, og følte et såpass stort ubehag ved å skrive oppgave om det tidlige moderne Europa at jeg rett og slett droppa hele greia. Ubehaget kom selvsagt av at jeg hadde utsatt oppgaven i utgangspunktet. Det ble ingen eksamen i tidlige moderne historie den våren.

Skal vi tro en undersøkelse gjort blant norske studenter i 2014, er det nok flere som kan kjenne seg igjen i denne historia. Et sted mellom 55 og 90 prosent av oss er nemlig prokrastinatorer. Med andre ord vil mellom 55 og 90 prosent av Under Dusksens lesere ikke gjenkjenne når jeg sier at å holde på slik leder til unødvendig mye stress og lidelse. Så hvorfor gjør vi det?

Flukten fra stresset

Forklaringa er såre enkel. Vi liker rett og slett ikke å gjøre store, vanskelige og langsiktige oppgaver. Dette er uheldigvis hva studietida består av: et uoversiktlig

pensum på et ukjent antall sider som skal leses innen en diffus dato langt der framme i vårlyset et sted. I møte med slike oppgaver har man grovt sett to valg: å møte problemet aktivt og finne ei løsning, eller å utsette det. Det siste alternativet virker ulogisk, men gir mening på kort sikt. I et intervju med forskning.no i 2015 forsøkte professor Frode Svartdal ved Institutt for psykologi ved Universitetet i Tromsø å forklare hvorfor: Ved å velge bort stressende oppgaver, flykter vi fra stresset. Samtidig gjør vi noe annet vi anser som mer lystbetont. Vi får altså en «dobbel belønning».

Dessverre er denne doble gleden høyst kortvarig. Problemet er jo selvfølgelig at den opprinnelige oppgaven forblir ugjort. Man er like langt, og har attpåtil tapt verdifull tid. Hva skal den prokrastinerende studenten så gjøre? I det samme intervjuet sier Svartdal at målet er å «psyke folk opp til å kvitte seg med [...] uvanen». I en forskningsrapport på psykologitidsskriftet.no fra 2014, hvor Svartdal er blant bidragsyterne, hintes det mot mer

omfattende tiltak. Et av forslagene er et eget fag om studieteknikk ved sida av ex.phil, nettopp fordi dette er et såpass stort problem blant studenter.

Utsettelse satt i system

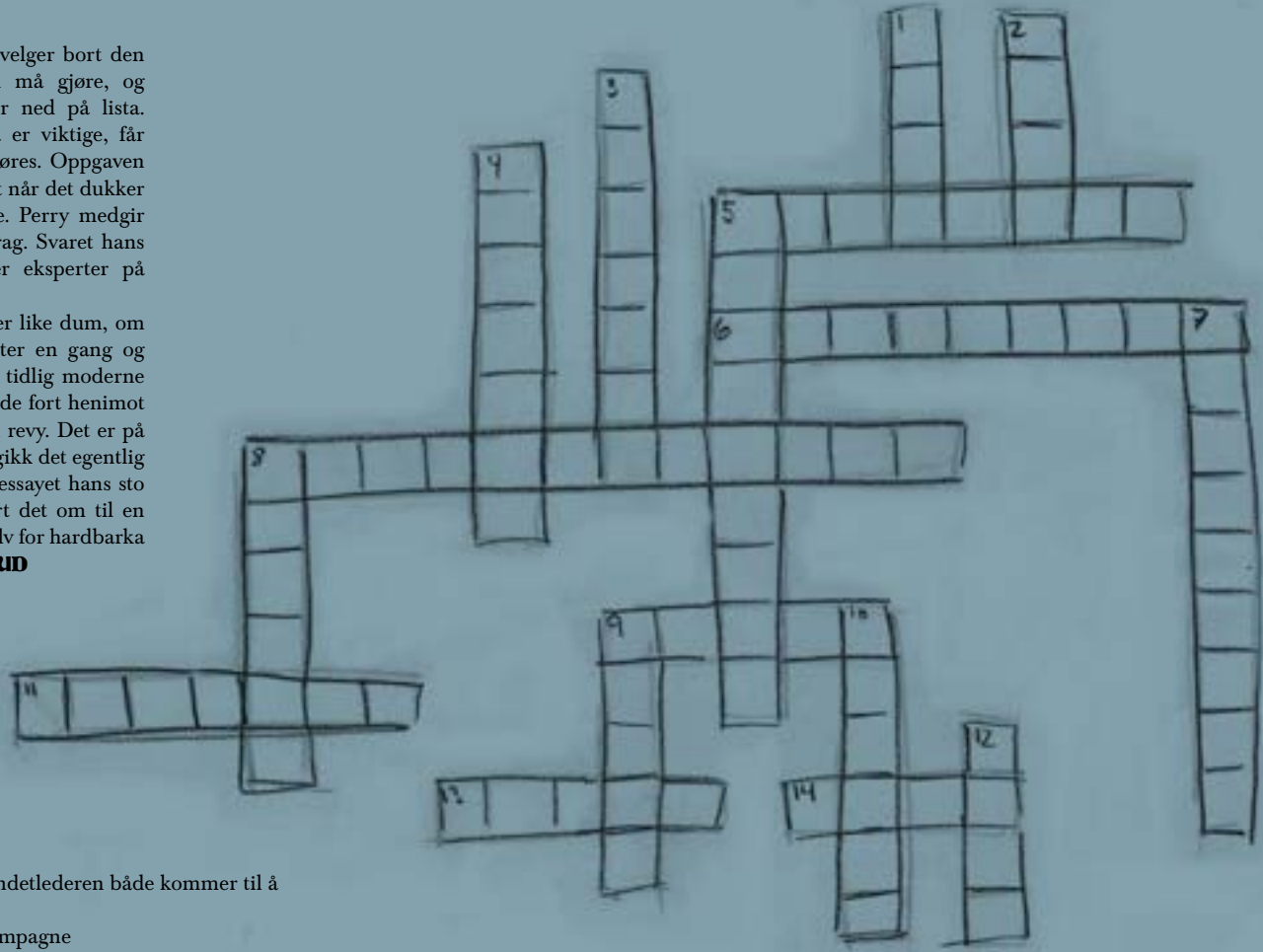
Men trenger prokrastinering utelukkende å være et problem? Psykolog og professor emeritus John Perry ved Stanford har valgt et radikalt annerledes utgangspunkt enn Svartdal. I 1995, mens han egentlig hadde en annen og viktigere oppgave fore, skreiv Perry et essay kalt «How to Procrastinate and Still Get Things Done». Utgangspunktet var ham selv. Til tross for at han stadig var seint ute med viktige oppgaver, hadde han merkelig nok ryktet på seg om å være pliktoppfyllende. Perry fant ut at måten han jobba på kunne formuleres i en arbeidsstrategi der poenget er å ta for gitt at man prokrastinerer, og gjøre det om til en styrke heller enn en svakhet.

Såkalt *strukturert prokrastinering* er egentlig rimelig enkelt: Lag ei liste med viktige oppgaver som skal gjøres, rangert i synkende rekkefølge etter grad

av viktighet. Ideen er at du da velger bort den øverste og viktigste tingen du må gjøre, og heller gjør det som står lenger ned på lista. Men om disse oppgavene også er viktige, får du faktisk gjort ting som må gjøres. Oppgaven øverst på lista får man gjort først når det dukker opp en ny og viktigere oppgave. Perry medgir at konseptet innebærer selvbedrag. Svaret hans er lakonisk: prokrastinatorer er eksperter på selvbedrag.

Spol to år fram i tid, og jeg er like dum, om ikke like ung. Der sitter jeg atter en gang og svetter over semesteroppgaven i tidlige moderne historie. Klokka tiker faretruende fort henimot fristen. Jeg kan se livet passere i revy. Det er på håret, men det går. Og hvordan gikk det egentlig med Perry? Omtrent ti år etter essayet hans sto på trykk, fikk han omsider gjort det om til en hel, liten bok. Med andre ord: Selv for hardbarka prokrastinatorer finnes det håp. **UD**

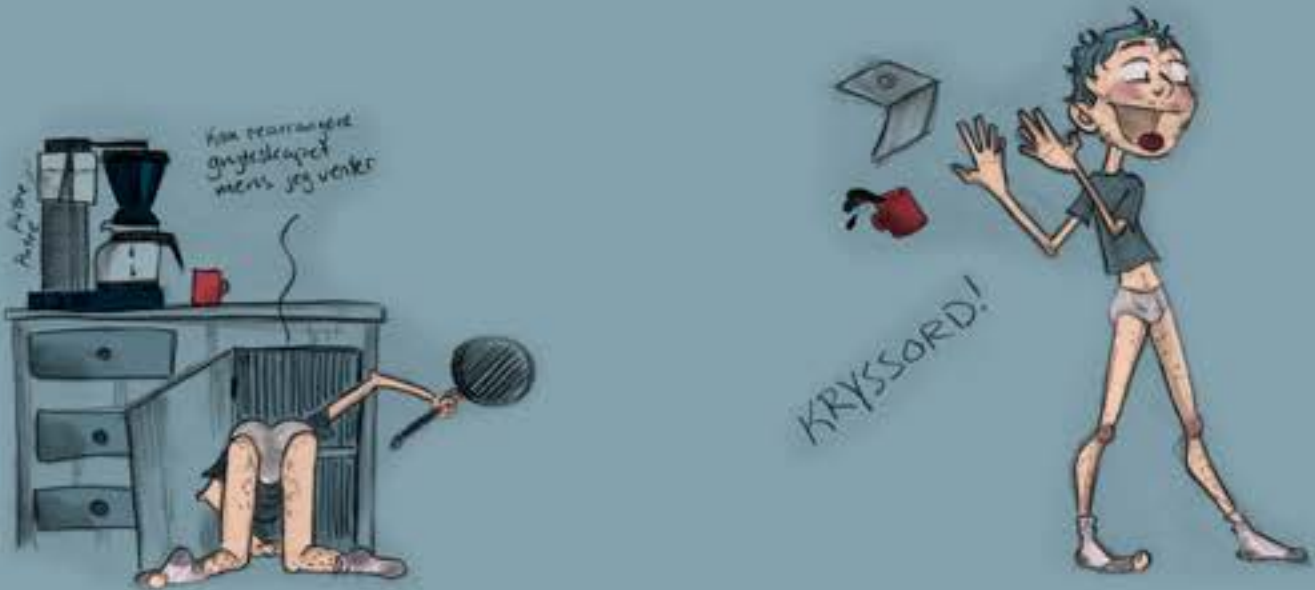

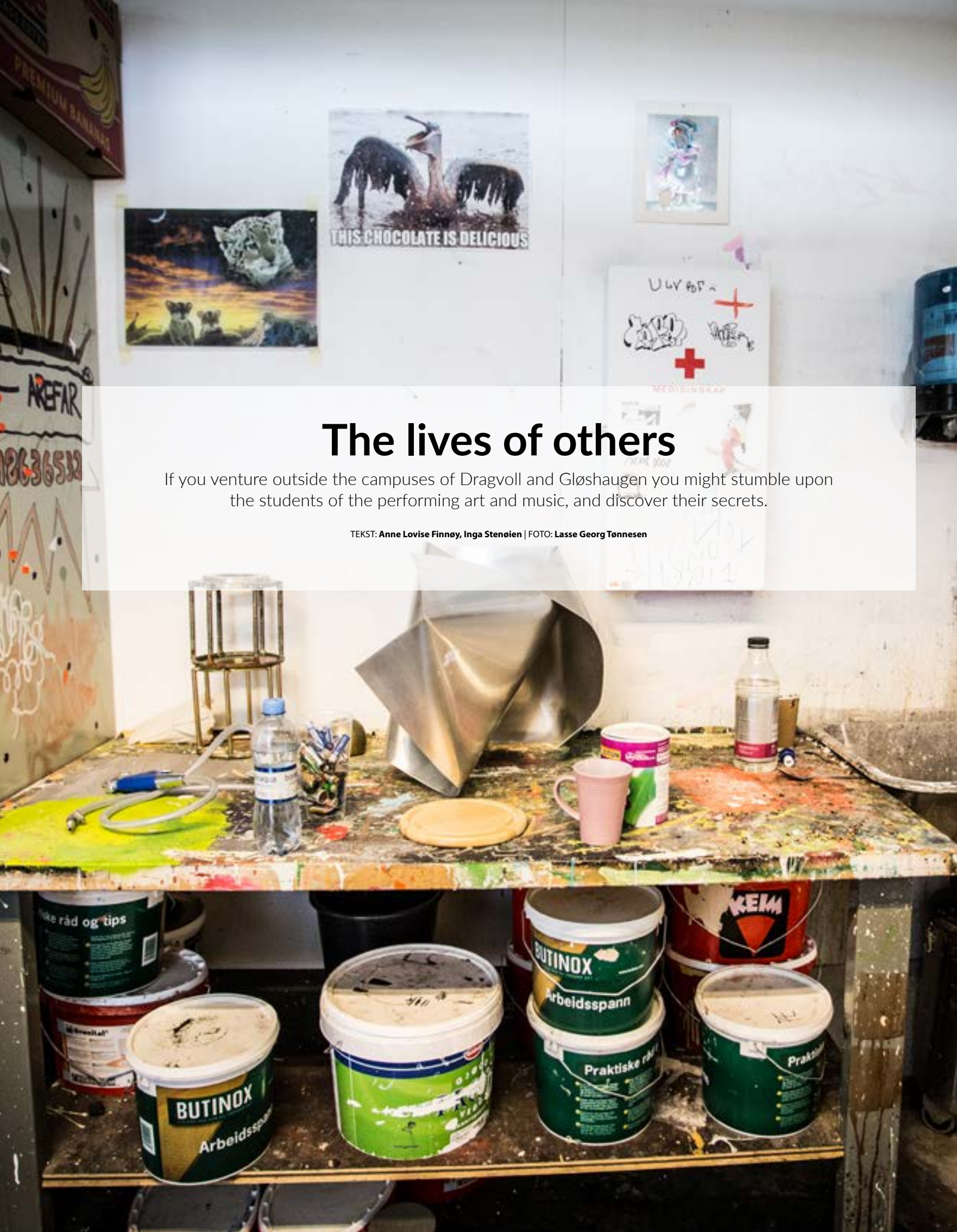
LODDRETT

1. Noe den påtroppende Samfundetlederen både kommer til å være og gjøre på 17. mai
2. Det du kjøper i stedet for champagne
3. «Det er sånn når man dulter inn i hverandre på konsert»
4. Slang-ord for klining eller puling, hyppig brukt i Skam
5. «Hvor hen du går i li og fjell, en vinterdag, en sommer kveld ved fjord og ...»
7. Noe man ruller med
8. Skoleuniform på BI, festantrekk for resten
9. Festmaten etter festen
10. Ikke slips
12. «Det E fæstmat, æ love»

VANNRETT

5. Kanel-basert drikkevarer
6. Fancy ord for vinkler
8. Fornavn på tekstforfatter av 17. mai-klassikeren «Ja, vi elsker»
9. Slang-ord for fest, hyppig brukt på gamlehjem
11. Noe du definitivt burde gjort i stedet for å løse kryssord
13. Upraktisk dyrt og varmt antrekk, som neppe brukes mer enn tre gang i året
14. Festartist med tropiske vibber

The lives of others

If you venture outside the campuses of Dragvoll and Gløshaugen you might stumble upon the students of the performing art and music, and discover their secrets.

TEKST: Anne Lovise Finnøy, Inga Stenøien | FOTO: Lasse Georg Tønnesen

Music over job security any day

Even if the opportunities are sparse, the students at the Department of Music possess a burning passion for music.

Olavskvartalet looms over the street right in between Kjøpmannsgata and Olav Tryggvasons gate. You might be surprised to find the Department of Music at NTNU. With the hopes of acquiring a bright future after their education, they dedicate hours upon hours each day to music. The study program offers a Bachelor's degree or a Master's degree in Jazz, Classical and Church music, in addition to a one year study program in church music. The students face different options after their studies. It all depends on which of the three programs they choose and what instrument they play.

Jamming instead of reading

– Music has become both school and leisure time, explains Thomas Immanuel, a fourth-year Bachelor's student in church music. The day is mostly spent practicing by himself, but outside of school he spends his time conducting a choir while volunteering with Snaustrinda Spelemannslag at Samfundet.

– I practice four to five hours a day on average, nonstop. The program requires a decent amount of discipline in order to practice all the time with a continuous work flow. Postponing everything until the

last two weeks at the end of the year is not an option.

The week contains just a few lectures and classes, while the rest is spent practicing on your own, working with music in general as well as making trips to the cafeteria on the sixth floor. The department is so small so you do get to know most of the students, we are told by Ingeborg Haugvik Francke, one of the second year students at Classical Singing.

Students at Classical and Church music have four project weeks throughout the year, while the students at Jazz only have two. The amount of collaborative playing is decided according to the student's main instruments, the degree of how suited the instruments are to play individually as well as what sort of music the student plays.

– I do make an effort to keep a good balance between individual and collaborative practice. During some periods of time I might become obsessed with practicing and I can spend hours at it. But lately much time has been lost in band practice for upcoming tours and concerts, says first year student Mona Krogstad who plays sax at the Bachelor's program in Jazz.

Office rats with a bunch of opportunities

Krogstad further explains that no matter what program you study, Classical, Church Music, or Jazz, a lot of your time is spent developing techniques, finding your own musical expression and exploring different sounds on your instrument. Further on the programs diverge considering what music you play as well as what job opportunities you'll have after you finish your Bachelor's degree. Church Music consists of improvisation, conducting and organ music. This is the sort of knowledge necessary in the cantor profession where you're in charge of the musical aspects in the church.

– I would prefer a job with a lot of different music, and in that case the cantor profession is of real interest. There's a lot of different elements of playing music, composing, as well as conducting, we are told by Immanuel.

He continues to explain that it's hard getting a full time position as a cantor in any major cities like Trondheim, but you're generally assured a position as an organ player if you're willing to move out to the districts surrounding the cities. The students at Classical and Jazz on the other hand, won't face the same opportunities. Krogstad tells us that as a practicing jazz musician you're basically your own work place.

A one man workplace

– You're responsible for your own economy, booking, applications as well as PR. But in addition to being chained to your desk, music is still a burning passion at the end of the day. I believe most musicians spend their time on projects like bands, going on tours and recording albums in the studio. You always find something new and exciting to work with. I find this to be very rewarding.

Francke shares with us that many musicians end up freelancing, and that you do need to put some energy into building your own name. She'll be debuting at the Kirsten Flagstad-festival this summer and wants to be an opera singer. She explains that there's many opportunities for practicing musicians, but it all depends on what you want to work with, and how much work you put in your education. Despite the fact that musicians do have a lot of different opportunities, the competition for possibilities and jobs is fierce.

◀ MAINTAINING A GOOD BALANCE: Mona Krogstad admits she may spend hours upon hours practicing her main instrument, the sax. PRESSEBILDE: Moa Holmgren

Hidden, yet super cool

They might not be the most visible of all the students at NTNU, nor are they easily found, yet you won't find anyone as welcoming as the students of the art academy.

Walking through the halls at Trondheim Academy of Fine Art, situated across the road from Solsiden, with student administrative and Master's program student Mari Sanden is the exact experience you would imagine: The walls are littered with posters of previous art exhibitions and the entrance to each studio is either covered with a patterned blanket or some sort of sheet. There is an enigmatic feeling all through the place and one's curiosity is thoroughly piqued.

Less bohemian, more economic

In the student library Master's student Pernu Bishnoi firmly denies any form of bohemian lifestyle and explains that the work is hard and the goal is to become a successful artist, while affording to buy food. Despite what one would think of an art student, it is still hard work according to Bishnoi.

– You do have to evolve and engage in the study program. It's not regular school, you have to take initiative and responsibility for your own education.

The institute containing 60-70 students with a Scandinavian Bachelor's program and an International Master's program can pride themselves with close to 50 percent international students. This clearly has some effect on the student environment. Bachelor's student Øyvind Novak Jensen explains that it's nothing, if not dynamic, and the school adapts to the needs of students who speak different languages.

– Most of the talking is in English, in lectures as well as between us students. Even the printers are in English.

An unconventional education

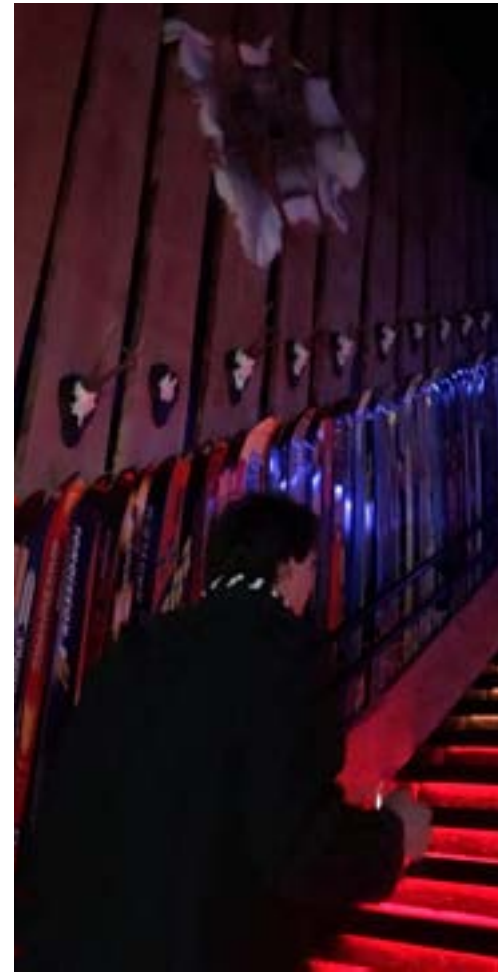
The institute describes themselves as an academy «based on an interdisciplinary structure and pedagogical methods crossing traditional and technical borders», and teaching students how to create art surely requires more unconventional procedures of teaching than perhaps the average NTNU student is used to.

– There is a lot of focus on developing and understanding skills. Having an overview over the entire field is a prerequisite, and having a critical sense is key. You have to know what is going on at any given time in the Art Community, according to our guide Sanden.

Mystery solved

Aside from the different methods of teaching, a completely different learning environment, and a slightly more varied language spectre, the art students are not so mysterious as one would expect. There is an open academy once a year where everyone is welcome.

– We are super cool, and not very mysterious, says Jensen while the rest of the students discuss how they'd love to do more collaborations with students from other study programs at NTNU. **UD**

HEDONISME ER IN IGJEN: Til tross for et møte med en eviglang kø, er trappa opp til gratis garderobe og tango på møblene verdt turen.

Afterski, hedonisme og lederhosen

Vi har testet hvordan en kveld på «Heidi's bier bar» (sic) fortøner seg, så du slipper.

TEKST OG FOTO: Øyvind Johannes Hamre

Du ankommer Solsiden etter å ha vorset med et par kompiser og trosset regnværet. Utenfor lokalet er det en hinsides lang kø, men lokalet virker nesten tomt. Det er ingen som sitter i uteområdene. Har brannalarmen gått? Det viser seg at det er få som drar til Heidis for å sitte under varmelampenes grelle lys. Dette er ikke stedet for den gode samtalen.

Innpåslitne jenter og pissetrengte menn

Dere stiller dere bakerst i køen og belager dere på å vente en stund. Det er regn og vind, men formen er fin og du kommer i prat med ei jente. Hun forteller at de fremst i køen har stått der i en halvtimme. Motet synker. Køen beveger seg knapt. Ei anna jente tar tak i armen din i det hun sniker forbi i køen, og opprettholder et fast grep rundt jakka di. Du svarer ikke på tilnærmingen, står der apatisk, før hun bøyer seg ned og vrir rumpa bakover, som om hun danset macarena. Er dette et forsøk på grinding? Eller en slags syk trønderisk parringsdans?

Snart er du inne, maks ti minutter igjen nå. For å unngå masingen fra den overberusede jenta foran deg, snur du deg og begynner å prate med en mann på 36 år. Han har vært forlovet med samme dame i 20 år og holder på å tisse på seg. Hva gjør han i køen til Heidis? Han vet ikke selv. Dette stedet

tiltrekker et variert klientell. Nå presser folk på bakfra, og vaktene skriker at de skal roe seg. Mannen foran «pæsser snart på seg», du blir dyttet inn i han av folkemengden bak og idet du hører «fa-æn, du præssa på blæra mi» tenker du at katastrofe er uunngåelig. Heldigvis er det din tur nå.

Byr opp til borddans

Du må betale den stive prisen på 100 kroner i inngangspenger, og tenker at dette bør faen meg være bra. Du blir møtt av et halvtomt lokale. Det var ingen i uteområdene heller. Hvor er alle sammen? I baren kjøper du en 0,4 pils til 89,- kroner (!) av en mann i lederhosen. Han forteller deg at konseptet er en blanding av afterski og oktoberfest. Det startet i Danmark og kom deretter til Oslo, så Drammen og nå Trondheim.

Opp trappa og av med jakka. Overraskende nok er det gratis garderobe, noe som kanskje bare skulle mangle. Bak deg er dansegulvet – som lukter av røykmaskin, øl og svette. Jenter i tyrolerkjoler feier opp knuste ølglass. Bord står i en sirkel rundt et dansegulv fylt til randen. Klientellet er merkelig fordelt i alder, unge og gamle danser om hverandre. På et skilt under taket står det «DANS PÅ BORDENE», en oppfordring folk tar på største alvor. På et bord

danser en gutt som ligner en sekstenåring fra Hedmark sammen med ei som kunne vært moren din. Man skal ikke se bort fra at dette blir Petter Northugs nye stamsted, om han en dag går lei av Downtown.

Uhemmet, dyrisk glede

Det skjer noe merkelig i det «The fox» dunderer ut fra høyttalerne og kompisen din hopper opp på bordet sammen med tre glatte gutter fra Drammen. Alt forløser seg. All tvil du hadde etter erfaringene med eldre menn og fulle jenter i køen, all forlegenhet og all skepsis forsvinner i det du ser ut over mengden. Massesuggesjonen tar overhånd. Det er noe befriende med den uhemmede, dyriske gleden som manifesterer seg i keitete dansemoves og kåt jukking. Gleden smitter.

Du skjønner hvorfor folk blir i køen, i stedet for å dra et annet sted. Heidis fyller et tomrom i Trondheims uteliv, med en avslappet, hedonistisk afterski-stemming. Det spørs likevel om det er verdt en halvtimes lang kø og overprisa øl.

Tid.by rapporterer at du får habiliteten til 69,- på torsdag og søndag, i tillegg til at det visnok er gratis før ti på fredag og lørdag, og før elleve på torsdag. (Om du holder ut så lenge.)

LITTERATUR

TEKST: Benedikt Javorovic | BILDE: Sparth

En veldig solid space opera

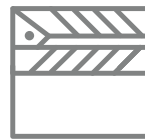
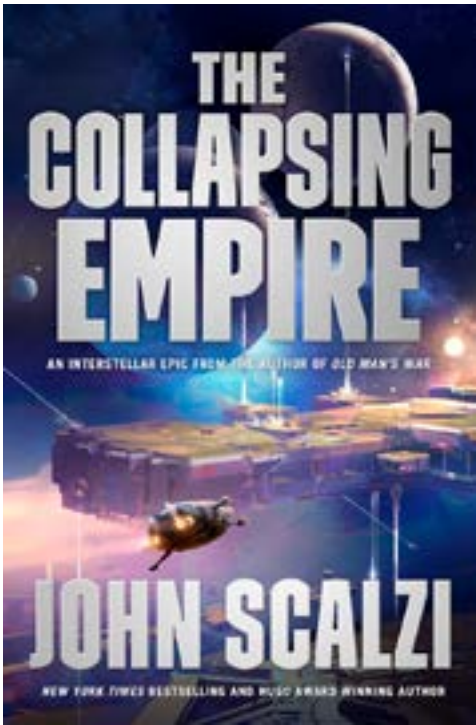
The Collapsing Empire kan definitivt anbefales til alle fans av science fiction

I tider hvor det i USA snakkes om et fallende imperium, virker *The Collapsing Empire* særdeles tidlig. Boka omhandler et kapitalistisk handelsimperium raskt på vei nedover. I dette universet er planetene koblet sammen med en slags intergalaktisk elv, «the flow». Med denne kan man reise mellom planetene raskere enn lysets hastighet. Men denne «elven» holder på å forsvinne. Vi følger en fersk påtroppende keiserinne, en vitenskapsmann som studerer «the flow», og en arving til en handelsflåte mens de alle prøver å tilpasse seg den kommende politiske realiteten at alle imperiets planeter snart vil være isolert.

Det er flere paralleller å trekke til vår egen tid, men det er også følelsen av 1600-tallets handelsimperier der «the flow» kan sammenlignes med de gamle handelsvindene som førte skip til både den nye og gamle verden. Man må nok like litt intergalaktisk politikk, men det er slettes ikke kjedelig. De få actionscenene som er å finne er alle godt skrevet, med en heseblesende fart som gjør at du ikke kan legge boka fra deg.

Boka har en god dose med både Isaac Asimovs *Foundation*-serie og Frank Herberts *Dune*, hvor mektige hus kjemper om å komme til makta. Det er relativt lite teknobabbel og lignende, og som i *Star Wars* er det ikke overdreven fokus på selve teknologien. Plot kommer først, noe som er typisk for space opera-sjangeren. Mer *Wars* enn *Trek*. Scalzi har i tillegg en god dose humor som man ikke finner så tydelig i alle science fiction-bøker, pepret over med en hel del profanitet. Det fungerer flott; boka føles episk i karakter men er fortsatt en fornøyelse å lese og evner å få fram latter hos leseren.

Det kan nok likevel diskuteres om dette er det beste Scalzi har å tilby, hans fantastiske *Old Man's War*-serie må man fortsatt lese. Ellers er hans *Star Trek*-parodi *Redshirts* fantastisk morsom. Scalzi er generelt et navn å følge i science fiction-sjangeren. Det er kanskje ikke det mest intellektuelle, men det er jævlig gøy.

SERIE

13 gode grunner til å tilbringe 13 timer på Netflix

Hypnotisk drama drevet av intriger og morbid nysgjerrighet.

TEKST: Anne Lovise Finnøy Bakken | BILDE: Netflix

Netflix har kommet med nok et high school-drama. Man skulle tro at verdens befolkning er ganske mettet på tenåringsdramaer, men etter å ha sett *13 gode grunner* kan det bekreftes at dette ikke stemmer. Vi vil ha mer.

Om du fremdeles har litt krim-abstinenser etter påsken og føler at du må ha et mysterium, er dette serien for deg. Hver av de tretten episodene tar for seg en side av en kasset etterlatt av en avdød jente, adressert til tretten mennesker hun mener er grunnen til sitt eget selvmord. Det skal ikke mer enn to episoder til før alt man tenker på er hvem som er nestemann ut på kassetten.

I serien følger vi Hannah Baker, som uheldigvis snubler inn i noe av det mørkeste en skole har å tilby. Hun blir offer for flere usmakelige hendelser, og bare fantasien setter stopper for hva en gjeng tenåringer med internett på mobilen kan finne på. Konflikter i skolekantina, narkotika og ryggdolkende cheerleadere lager den perfekte cocktailen av elementer som skal til for at man bare må se én episode til. Heldigvis kan man nå trykke på en knapp og hoppe over introer særdeles smertefritt.

Den største drivkraften for å se videre er en morbid nysgjerrighet på hva som gikk så galt for Hannah at hun valgte den utveien hun gjorde. Siste episode har skapt store kontroverser, og fyrer bare opp under nysgjerrigheten. En liten advarsel: Det er akkurat så ille som du tror.

Seriens skuespillere innehar varierende grad av talent, men heldigvis kompenserer de gode rollene for de mindre heldige prestasjonene. Hovedrollen, Dylan Minette, stiller med en knallsterk prestasjon sammen med Katherine Langford som Hannah, og Christian Navarro som seriens «guide» til kassetten. Christian Navarro kunne veldig gjerne vært min «spirit guide» om jeg noen gang skulle trenge det. Skuespilleren har en framtreden så gjennomført empatisk at den ikke vil bli glemt med det første.

Gjennom serien blir vi vitne til noe av det mørkeste av hva mennesker, spesielt ungdommer, er i stand til. De aller fleste som har tilbragt noen år på videregående har nok selv vært vitne til hvor utbredt noen av holdningene i serien er. Det er ikke en behagelig serie å se på, men den belyser konsekvensene av handlinger som ofte tas for lett på.

ARCA - ARCA

Eksperimentell elektronika i verdensklasse.

TEKST: Håvard Bjørkey | FOTO: XL Recordings

Dette er en dødelig vakker plate som belyser smerten og sorgen, hvor Arca opptrer fullstendig avkledd og sårbar. Venezuelanske Alejandro Gherzi har nok en gang skapt en ikonisk perle av følelser, denne gangen forkledd som et intimt, skjørt oratorium.

Det er en annen Arca vi hører på det nye albumet enn den vi så brølende under Øyafestivalen i fjor. Tidligere er han kjent for sine knallharde produksjoner både som soloartist og med Kanye West, Björk og FKA Twigs. *Arca* er personlig og mer avbalansert, og han håndterer det utmerket.

Åpningssporet «Piel» handler eksplisitt om å bli en annen person, og kunne ikke representert albumet på noen bedre måte. Angivelig er det Björk som har overbevist Arca om å ta i bruk sin sylskarpe stemme, til forskjell fra tidligere utgivelser. Hamskiftet er et faktum – kanskje er det den ekte Arca som nå får skinne gjennom på albumet, derav tittelen?

Det er hardtslående og fløyelsmykt samtidig, og kan sammenlignes med Nils Bech. Klart refereres det mye til klassisk musikk, men RnB, klubbmusikk, orientalske strengeinstrumenter og retrosynter er alle representert her. Produksjonen gjør stemningene levende, og vanviddet føles virkelig. Det er sonisk fortellerkunst.

Et ustemt, mutert piano spiller gjennomgående et tema som blir mer og mer konkret, og gjør seg gjeldende uten å bli repetitivt. Fragmenter av støyfulle flimmer-lyder bryter hele tiden opp komposisjonen. Høydepunktene er de mest melodiske sangene, som den stressede «Castration», tindrende «Desafio» og «Reverie».

Arca får smerten og skjønnheten til å harmonere når han toner aggresjonen ned. Et gjennomlytt av plata kan være veldig intenst, kanskje på grunn av de hyperrealistiske detaljene, som paradoksalt nok gjør det hele veldig utenomjordisk. Det er kanskje nettopp dette monstrøse som fenger.

Kendrick Lamar - DAMN.

Tilfredsstillende enkelt fra Kung Fu Kenny.

TEKST: Sander Engen | FOTO: Top Dawg Entertainment

For min del er det umulig å lytte til et nytt album fra Kendrick Lamar uten å ha *good kid, m.A.A.d city* og *To Pimp A Butterfly* i baktankene. Med det som utgangspunkt var *DAMN.* en skuffelse ved første gjennomlytt, selv om det gjør vondt å si det. En skuffelse fordi det ikke levde opp til forventningene mine.

Albumet er minimalistisk produsert i forhold til *To Pimp A Butterfly*. Den tydelige sammenhengen mellom tekstene man hadde i de tidligere albumene er kanskje ikke der, og er den der så er den mye mindre tydelig.

Etter å ha fordøyd det litt vokser likevel albumet på meg. At det ikke er hva man forventer gjør det ikke til et dårlig album. Det er tvert imot veldig bra. Med en helt unik produksjon på mange av låtene skiller det seg fra alt annet av dagens hiphop-utgivelser.

Mesteparten av albumet er sterkt. «LUST.» har en tung beat, og over den leverer Kendrick noen av albumets beste bars. På «XXX.» forventet jeg ikke alt for mye med U2 som feature, men låten ender opp med å bli et nydelig kaos av scratching, sirener og funk, komplimentert av Bonos vokal.

De eneste unntakene jeg merker meg er «GOD.» og «LOVE.». Kendricks synging og rapping på «GOD.» virker slapp, og teksten er heller ikke noe spesielt å skryte av. «LOVE.» høres ut som en dårlig Drake-låt, med en billig kopi av The Weeknd.

Dette albumet er Kendricks måte å bearbeide vanskelighetene suksessen og populariteten har brakt med seg. Tekstene er introspektive og ærlige. Kendrick beskrev oppveksten på *good kid, m.A.A.d city*, og samfunnet rundt seg på *To Pimp A Butterfly*. På *DAMN.* går Kendrick inn i seg selv. Minimalismen skaper en nakenhet som får tekstene til å grave seg dypere. Dette er et album som bare blir bedre og bedre for hver gang man hører på det.

Min musikkanbefaling:

Larsiveli og Makko Makeba

Melankolsk og moderne hiphop fra Vestfolds skoger.

TEKST: Trym Kjos

Det føles nesten banalt å skulle anbefale Larsiveli. For herregud så bra han er. Er ikke Horten-pioneren på din spilleliste allerede bør du ta seriøse om-prioriteringer. Vestfoldingen er i særklasse sett med norske øyne. Vokalen er tidsriktig mumlende og tilbakeholden, mens lydbildet han beveger seg i bærer preg av blytung bass og en deilig harmoni. Storebroren Makeba har bidratt med beats i en årrekke. Jeg lot meg først imponere av Larsiveli for jula i 2015. Da slapp han «Fingertuppa». Jeg ble slått i bakken av hvor fet låta var. Mindre stoka ble jeg ikke da musikkvideoen ble lagt ut på Youtube. Rart at noe så urbant og gjennomsyra stilig kan komme fra den tilsynelatende lite fartsfylte byen Horten.

Makko Makeba har flere samarbeid på cv-en. På oppfølgeren til *Sushis Sommer*, *Kobes Vinter* dukker storebror opp på EP-ens sistelåt «Medisin». Multi-talentet både rapper og produserer. Bidraget hans på Mats Dawgs «Sensasjonell» er i en annen liga. Makeba har i tillegg samarbeidet med Unge Ferrari og bidratt på Sushi x Kobes debut-EP *Japan*.

Det er noe særegent over Horten-gutta. De trap-inspirerte beatsa er som sagt tunge, og de har en form for tristhet i framtoningen sin. Låtene er ofte veldig nedpå, men samtidig deilig overlegne. At gutta har karakter og kulhet i både låtene og klesstil kan ikke stikkes under en stol.

Debut-EPen deres *Brødrene Gjeddehjerte* må trekkes fram. Selv om Larsiveli har gjestet låter her og der, og Makko har hatt en rekke produksjoner og gjesteopptredener, er det på *Brødrene Gjeddehjerte* de virkelig får vist seg. Larsivelis gjestevers på remixen av Joddski-låta «Poenget» er det beste med hele låta, og originallåta for den saks skyld. Entreen hans på Sushi x Kobes «Brenner ned alt» foregår i rapmessig høyt tempo. Gutten kan spytte. Men som sagt: *Brødrene Gjeddehjerte* imponerer. Den fem spor lange EP-en tar oss med fra helt nedi Thailand og tilbake til Horten. Det er en fascinerende reise krydret med vestfoldingenes nitidige og perfektjonerte lydbilde. På låta «Uber» får vi treffe EP-ens eneste gjest i svenske Illyez. Shout out til svensken for et fett gjestevers.

Men seriøst. Hør Larsiveli og Makko Makeba. De fortjener det. Norsk hiphop fortjener det. Hør og nyt helt til fingertuppa brenner.

Fotballsangenes vidunderlige verden

Skal vi forkaste fotballåtene som slett musikalsk arbeid, eller tilbyr de noe mer?

TEKST: Trym Kjøs | ILLUSTRASJON: Øyvind Opsahl

Norsk fotball er endelig i gang igjen. Selv om Tromsdalen hadde snøskavler på flere meter rundt banen da Obos-laget spilte årets første hjemmekamp, skal det spilles fotball. Nordmenn elsker sin fotball, og fotballen fører med seg en hel del. Det jeg i det følgende skal ta tak i er fotballsangene våre. Det er nærmest blitt en regel at låtene bærer preg av dårlig musikalsk produksjon og tonedøvheter. Skal vi bare oppsummere med at fotballåter er no’ forbanna tull?

Jeg er av en annen oppfatning. Greit nok er ikke låtene av samme musikalske kaliber som når John Petrucci drar i gang de mest skolerte prog-riffene. Greit nok vil kanskje anerkjente jazzmusikere snu seg i graven når de hører «Ekte Sørpehjerter». Men fotballåtene har jo så mye mer. De betyr noe annet. De står for union, kjærlighet for et lag. Mengder av sjel en ikke forstår med mindre man elsker laget sitt. Eller i det minste elsker fotball.

Tilhørighet fra Oslo til Tromsø

Eksempelene er mange. Hvordan kan en høre «Vålerenga Kjerke» uten at blodet begynner å bruse? Herregud, dette kommer fra en romsdaling. Det fine med Vålerenga er at de ikke bare har «Kjerka», men også fantastiske «Mitt Vålerenga». «Det betydde så mye for folk der øst. Det knyttet dem sammen i livslange bånd.» En hel bydel knytter låta til sitt hjerte og står sammen. Låta dytter fellesskapet foran seg og lyder: «Klubben var for alle». Er ikke det vakkert? Produksjonen blir nok ikke verdenskjent. Det lukter ikke gull av det instrumentale heller. Litt klimpring på en kassegitar, og svake innspill av en trommemaskin gir oss lydbildet. Men i all verden. Det er mer enn nok for meg.

Klubbblåta som for min del troner øverst i Norge er det Violet Road som står bak. «9000 Byen» var låta Tromsø tok med seg til cupfinalen i 2012. Utrolig nok endte kampen med seier til førstedivisjonslaget

Hødd etter straffesparkkonkurransen. Å ikke vinne kampen med denne låta i ryggen er for meg helt utrolig. «Det e lov å knalle te, det e lov å blø» ble sunget av 15 000 gale tromsøværing. Da dette er en cupfinalsang står den i særklasse. Hvert år entrer to lag Ullevål for å kjempe om den gjeve kongepokalen, og hvert år har begge lag med seg en cupfinalsang hver. Det sier seg selv at det kan gå på stompene løs musikalsk sett når artistene har knapt med tid etter at laget deres går seirende ut av semifinalen, en snau måned før Ullevål-matta står klar til dyst. Det er derfor «9000 Byen» imponerer. Låta er godt produsert, og Violet Road er stødige både instrumentalt, lyrisk og vokalt.

Hiphop og fotball i søt harmoni

Cupfinalen i 2004 sto mellom Lyn og Brann. Hiphop-bastionene i Klovner i Kamp skrev i den anledning «20 000 tomme seter». Selvironien er briljant da Lyn

på den tida benytte seg av Ullevål samme hjemmebane som Vålerenga. Folket på Oslos vestkant så tidvis ut til ikke å bry seg særlig om Lyn, da det stort sett var abnormalt mange ledige seter på landskampstadionet vår. Alis og Doktor S fra Klovner lagde et kunstsykke av en hiphop-fotballåt hvor de helt bevisst spiller på det å representere Oslo Vest: «Hvis du koder med oss får du aldri fred, vi slår deg ikke ned men gjør det mer diskret. Vi smeller dama di på tjukka så barnet hun får ut får våre gener og blir Lyn-supporter». Låtas musikkvideo resulterte i to anmeldelser fra henholdsvis Brann og NSB. Videoen viser nemlig en Brann-supporter som blir herja med og slept etter en motorsykkel langs NSBs togskinner. Som hiphop-hode synes jeg det bare er gøy. Det skal være litt trøkk.

Nesbø og «Bombefly»

Jeg skal ikke legge skjul på hvilket eliteserielag jeg holder nærmest. Det er Molde Fotballklubb. Klubben fra Nordvestlandet har siden 90-tallet vært så heldige å få Jo Nesbø som låtskriver og sangskaper. Det er med stolthet vi gauler strofene fra «Her kommer Molde». Låta inneholder historier. Historier fra Molde og historier om stolte supportere. Nesbø var også bidragsyter på cupfinalelåta til Molde i 2014, «Vi skal til Ullevål». Skal vi tro Nesbø selv var han ikke direkte stolt av låtas musikalske kvalitet. Men jeg, og flere hundre andre Moldesupportere, sang

av full hals på fotballpuben Tempest i Oslo i de sene nattetimer, etter å ha satt Odd skikkelig på plass søndag formiddag.

I anledning Molde kommer vi ikke unna trondheimsrapperen Shitrichs bidrag til cupfinalen 2013. Da sto nemlig Molde og Rosenborg klare til batalje. I forkant vakte låta «Bombefly» oppsikt. En helt sinnsykt fiendtlig låt som fikk ordføreren i Molde Torgeir Dahl til å føle seg truet av linja: «Torgeir Dahl er Øygard, får en høygaffel i kjeften». Låta føyer seg heller ikke inn i rekken av musikalske underverker, men er i aller høyeste grad et morsomt bidrag til en polarisert fotballsang-jungel. Fiendtligheten holder i alle fall jeg på lang avstand, og mener låta er kul og setter stemninga for god og konkurransepreget fotball. Hvis du som moldenser tar deg nær av at Shitrich skal «sende bombefly over Molde by» bør du senke oppstoppernesen din ti hakk. En kan ikke ta seg nær av alt. Da blir det vanskelig her i livet. Fotballåter forteller historier. De står for samhold og tilbyr sjel få andre sjangere kan matche. Som Violet Road synger: «Det e stolthet, det e lagånd og det e redelig spill». Med linjer som det kan den musikalske kvaliteten ta seg en bolle. Det er ikke det det handler om. Ta på deg drakta, ta på deg skjerfet, og syng skamløst høyt på ditt lags elendig produserte låt.

Reservebenkens topp 10 fotballåter:

Reservebenken er et sportsprogram på studentradioen Radio Revolt. Hver søndag kl. 17 har de en time med prat om sport, og spiller én fotballåt i hver eneste sending. Her er deres favoritter:

1. St. Thomas – I rødt og i blått (Skeid Fotball)
2. Dag Kolsrud – Pokal'n hjem (Vålerenga IF)
3. Den 12. Mann – Heia Brann (SK Brann)
4. Stig Nilsson og Mats Belden – Floa som flør i mitt hjerte (Kristiansund BK)
5. Trond Ingebretsen – Vålerenga Kjerke (Vålerenga)
6. Halvdan Sivertsen – Bodø-Glimt før evig (Bodø-Glimt)
7. Lars-Ingar Bragvin Andresen – Der storhet gror (Sarpsborg 08)
8. Åge Aleksandersen – Et bilde tå'n ivers (Rosenborg BK)
9. Violet Road – 9000 byen (Tromsø IL)
10. Olav Stedje – Stao nao pao (Sogndal IL)

FESTIVALSOMMER

Musikkredaksjonen gir deg sine festivalplaner og minner.

SANDER STRAND ENGEN

Musikkjournalist

For min del gjentas den årlige pilegrimsferden ned til Roskilde for femte gang på rad. I år blir nok høydepunktet hiphop-legendene A Tribe Called Quest. Med et bunnsolid albumslipp i fjor og en legendarisk diskografi blir nok dette en konsert man aldri kommer til å glemme. Ellers skal jeg få med meg grime-veteranen Kano, og så tar jeg meg nok en tur innom Bonobo for å vibbe litt. Man må jo få med seg litt dansk også, og Emil Ståvil skaper alltid et bra sceneshow. Er man ekstra heldig drar han kanskje med seg Young Bong og Pattlesutter.

Klarer jeg å sove av meg Roskilde-bluesen i tide blir det kanskje en tur til Øyafestivalen også. Der fristes det med blant annet Danny Brown. Å få oppleve *Atrocity Exhibition* live hadde vært

utrolig. I tillegg hadde det vært kult å se hva Madlib finner på, med sine utallige produksjoner.

Mitt beste festivalminne er nok fra mitt første år på Roskilde. Etter flere timer i køen inn til camp-området fant noen foran oss ut at de skulle velte gjerdet inn til gressletta, og i vår forfyllede tilstand var vi jo selvfølgelig med på det. Det ble til en krig om teltplasser, og et bedre adrenalin-rush har jeg aldri følt. Mitt verste minne er fra i fjor, da jeg sto i tre timer og så på en mildt sagt skuffende Young Neil-konsert, som jeg egentlig var mega-hypet på. For å strø salt i såret gikk jeg glipp av Tame Impala som spilte samtidig. Ifølge alle de som dro dit var det en av de beste konsertene det året, så det gjorde ganske vondt.

BILDE: Bill Ebbesen

IBEN RINGVEJ DAHL

Musikkjournalist

Som den på godt trønderisk *trøgosten* jeg er, tok det meg helt inntil i vår å oppdage Alt-Js univers, såframt du ser bort ifra hitlåta «Breezeblocks». Denne låta skylder jeg også min begeistring da kvartetten ble annonsert blant headlinerne til sommerens Pstereo. Foruten vårens herlige storbandaktige singelslipp, «In Cold Blood», ledet dette meg også til oppdagelsen av albumet *An Awesome Wave*. Med sitt rike lydbilde og sin crisper vokal, er dette en artist jeg er uhyre nysgjerrig på å se på scenen i august.

Forøvrig er årets Roskilde-lineup nok en gang spekket med artister som kan forventes å skape sterke festivalminner. Kanskje gleder jeg meg mest til Father John Misty. Med sitt tredje solo-album befestet Fleet Foxes-medlemmet i april nok en gang sin evne til å kombinere dype følelser med krass samfunnskritikk. I tillegg

ser jeg fram til Arcade Fire, men etter deres opptreden på Norwegian Wood i 2013 er forventningene likevel moderate. Det blir kult å se The Weeknd, The Jesus and Mary Chain, og Icona Pop. Og ikke minst kan vi glede oss til å nyte Norges stadig sterkere musikalske representasjon – i form av Sigrid, Nils Bech, Blood Command, og Cashmere Cat.

Mitt beste festivalminne var Kendrick Lamar på Oransje-scenen på Roskilde i 2015. Min evige helt stod på scenen og levte et show som innfridde alle forventninger, der stjernas uovertrufne nerve fikk briljere gjennom hans fantastiske vokal. Men også Highasakite på Pstereo i fjor var flott - en opptreden så sjelsettende og med et lysshow så forsterkende at årene presset seg fram.

ARKIVBILDE: Jonas Halse Rygh

BILDE: Stig Ove Voll/Moldejazz

FREDRIK A. BAADE

Musikkjournalist

I år tar jeg turen til Moldejazz, Pstereo, Skjærvafest og, om tid og penger strekker til, drar jeg også til Malakoff. Moldejazz har som alltid en veldig spennende og variert lineup. Jeg gleder meg til Espen Bergs nye verk *Maetrix*, som skal framføres med Trondheim Jazzorkester, og ut i fra hans tidligere verk tror jeg dette blir en utrolig vakker og spennende konsert. Daniel Herskedal har og premiere på ny musikk med sin kvintett. Verket heter *The Roc*, og her skal Herskedal ha fått mye inspirasjon fra sine møter med diverse arabiske musikere. Definitivt en konsert man bør få med seg.

Leter du etter musikk av det mer rytmiske slaget, kan jeg absolutt anbefale å dra på Cory Henry and the Funk Apostles. Funk, soul, gospel, og jazz uten ende eller hemninger. Konserten hans i fjor tok visstnok helt av, og jeg angrer på at jeg ikke dro. Det skal rettes på i år. Så må det nevnes at den legendariske gitaristen Pat Metheny stiller med en mini-residency på Moldejazz. Han spiller tre konserter med vilt forskjellige besetninger. Jeg skal i hvert fall få sett ham med Jaga Jazzist,

og er veldig spent på hvordan møtet mellom elektronika og fusjon utarter seg.

På Pstereo vil jeg få med meg Ola Kvernbergs Steamdome, som imponerte sterkt på Blæst under Jazzfest i fjor. Jeg gleder meg og til å se Pom Poko, kanskje det feteste bandet som har dukket opp i Trondheim det siste året. Så føler jeg det er min plikt å nevne Skjærvafest fra min hjemkommune Kristiansund. Der skal jeg se Turbonegro, Hedvig Mollestad Trio og Kaja Gunnufsen.

Ett av mine beste festivalminner må være fra Malakoff i 2012, da Seigmenn var der og spilte alle slagerne i pissregn. Jeg ble klissvåt mens jeg sto med gjøre langt oppover føttene, men det gjorde ingenting for det var så jævlig bra. Jeg husker de spilte «Hjernen er alene» som en hyllest til Delillos, som spilte rett før dem. Fantastisk.

FESTIVALER

Roskilde
24. juni - 01. juli

FOTO: Stig Nygaard

Moldejazz
17. - 22. juli

FOTO: Sigurd Gartmann

Malakoff
20. - 22. juli

FOTO: Steffen Starheim

Skjærvafest
28. - 29. juli

PRESSEFOTO Skjærvafest

Øya
8. - 12. august

FOTO: Erik Moholdt

Pstereo
17. - 19. august

ARKIVFOTO: Jonas Halse Rygh

Klubbscenene som forsvinner

Utesteder som Familien og Brukbar/Blæst blir nedprioritert av offentlige støtteordninger. Resultatet blir et fattigere musikkmiljø i Trondheim og på landsbasis.

TEKST: Erlend Gylver | ILLUSTRASJON: Pernille Grimsrud

Det har vært tøffe tider for lokale konsertarrangører i Trondheim. I løpet av det siste året har to av byens folkekjære klubbscener, Familien og Brukbar/Blæst, måttet stenge. Dette var trist for oss som er over gjennomsnittet glad i å gå på konsert. Artister som kommer utenbys fra får færre steder å spille på, mens lokale artister mister noen viktige steder der man kan prøve seg. At det nå blir færre små konsertarrangører rammer derfor byens kulturliv og musikkscene.

Det offentlige deler ut millioner til forskjellige aktører innenfor norsk kulturliv hvert eneste år, uten disse bevilgningene ville det nok vært vanskelig for mange som ønsker å drive med teater, filmproduksjon eller musikk å få hjulene til å gå rundt. Likevel ser vi at de små helårsarrangørene av konserter sliter. Snakker vi om en skjev fordeling av offentlige midler? Hvorfor sliter man med å drive små klubbscener?

Ett år er gått siden det var kroken på døra for konsertscenen og nattklubben Familien i Dronningens gate. I løpet av Familiens ti år ble det arrangert nærmere tusen konserter på stedet, et snitt på to konserter i uka. At stedet ikke eksisterer lenger, og at det er blitt enda en fotballpub i det gamle lokalet, er et tap for byens musikk- og kulturliv. Spesielt fordi det var på steder som Familien at mindre artister kunne prøve seg. På en intimscene med plass til 200 personer var stemningen sjelden dårlig. Som en av de mest profilerte konsertarrangørene i byen kunne man her oppleve alt fra Wu Tang Clan til The Dogs i sjangerbredde, samtidig som det ble booket en rekke mindre, norske artister. Likevel førte omsetningssvikt til at stedet ikke overlevde. Sveinung Sundli, mangeårig daglig leder ved Familien, uttalte den gangen til Adressa at det var «sabla hardt» å drive et konsertsted i Trondheim.

Dessverre viser det seg at han hadde helt rett. Brukbar/Blæst hadde et veldig likt konsept som Fami-

lien, et kombinert utested og klubbscene med massevis av konserter gjennom hele året. I oktober i fjor kom beskjeden om at utestedet ikke fikk fornyet sin skjenkebevilling, og dermed måtte se seg nødt til å stenge. Byens konsertverden var med ett blitt fattigere.

Man kan skjønne at det er mer lukrativt å drive en fotballpub eller en restaurant istedenfor en liten klubbscene hvor marginene som regel er små. Mindre klubbscener er likevel helt avgjørende i utviklingen av lokale talenter og for å bygge et musikkmiljø. Det er ingen artister som har startet karrieren med å spille på store arenaer, alle har som regel begynt i det små. Når steder som Familien og Brukbar/Blæst forsvinner, betyr det færre steder man som artist kan begynne å spille og færre muligheter til å oppleve lokalt talent.

Trondheim har mange gode mellomstore konsertlokaler, i tillegg steder tuftet på frivillighet som Samfundet og Sukkerhuset. Det er i det hele tatt et godt og variert konserttilbud i Trondheim, men på

mange av scenene er det tilreisende som spiller, og ikke så mye lokalt talent som man kanskje skulle ønske. Nå skal det sies at festivaler som Trondheim Calling, Pstereo, og den nye Bakkefestivalen gjør sitt for å utvikle lokale musikere og talent. Likevel må det helårsarrangører til for at den trønderske musikkscenen skal holdes ved like og vokse.

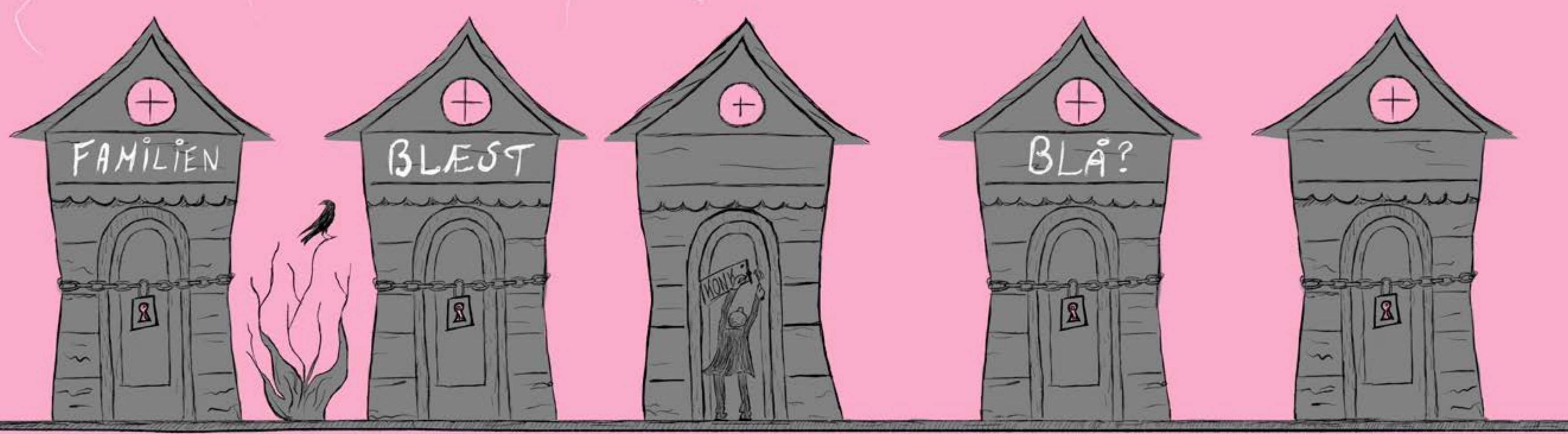
Sammenligner man Trondheim med byer som Bergen og Oslo er det klart at vi har mye å lære når det kommer til utvikling av en robust musikkscene. I Bergen flommer det over av indierock og hip-hop, mens i Oslo lever småscenene og undergrunnsmusikken i beste velgående. Hva er det som skjer i disse to byene som ikke skjer i Trondheim? Begge byene har små klubbscener som for eksempel Hulen og Garage i Bergen eller Blå i Oslo som tjener som midtpunkt i byenes musikalske univers. Når det kommer til mindre kjent undergrunnsmusikk, eller artister som er på vei opp har disse stedene spilt en avgjørende rolle. Men heller ikke i Oslo eller Bergen går det knirkefritt for disse klubbscenene; Hulen

drives hovedsakelig på frivillig basis, mens Blå ble forsøkt stengt av politiet i fjor sommer etter gjentatte episoder med bråk.

En kjapp tur inn på Kulturrådets hjemmesider avslører at det meste av kulturelle uttrykk i Norge har mulighet til å søke om støtte, og det er snakk om beløp i millionklassen til alle tenkelige prosjekter som kan plasseres under fellesnevneren kultur. Man kan ane at det er en viss skjevfordeling, noe som arrangørene bak Trondheim Calling påpekte i et innlegg på sin hjemmeside i oktober. For eksempel fikk Trøndelag Teater 83 millioner i 2015 av staten og Trondheim kommune, mens Brukbar/Blæst fikk knappe 150 000 kroner i arrangørstøtte året etter. Det kan være mange grunner til at mindre klubbscener ikke får så mye i støtte, kanskje er de rett og slett bare dårligere til å søke om penger.

Likevel er det nærliggende å tro at det virkelig er en skjevfordeling av offentlige midler til kultur.

I bladet *Musikkultur* var flere musikere for litt siden ute og hevdet at det finnes et kulturelt klasseskille i Norge, der orkestre og klassiske musikere diskuterer pensjonsordninger og lønnsøkninger mens mange musikere må jobbe gratis for å realisere prosjektene sine. Konsertarrangører som jobber gratis, og som vi har flere av i Trondheim, er med på å styrke bildet av en bransje drevet av frivillighet. Det er med andre ord svært vanskelig å utelukkende leve av musikk uten støtte fra det offentlige. Klubbscenene som forsvant fra Trondheim er en påminnelse om at det er disse aktørene innenfor musikkbransjen som er spesielt utsatt for konkurser og stenging. Det er synd, fordi det er slike scener som er grunnsteinen i byensmusikkmiljø.

SVAR:

1. 1890 i Kristiania. 2. Tåipei 3. Andrew Garfield i 1881. 4. De er russiske spioner. 5. Ustopping av dyr.
6. Seks. 7. Lang dags ferd mot natt. 8. Holocaust Centre 9. Gråligheit. 10. Kansas. 11. K-Dot. 12. Drøbak.
13. Adresseavisen. 14. Ørret. 15. Mats Beldo. 16. Artimis. 17. Venezia-kommisjonen.
18. Karl Ove Knausgård. 19. Solveig Home (Frp) 20. Gin og champagne.

KVISS

HVA BLIR SOMMERENS FRIEDESTINASJON?

0-3 poeng: Jobbferie i Trondheim

4-7 poeng: Baconbussen til Strömstad

8-12 poeng: Kidnappe barn med Boko Haram i Nigeria

13-16 poeng: «Gjete» sauer i Mongolia ;)

17-19 poeng: Gjenskape Pearl Harbor på Hawaii

20 poeng: All-inclusive jihad i Syria

1. I hvilket rundt årstall ble arbeidernes dag først markert i Norge?
2. Hva heter hovedstaden i Taiwan?
3. Hvilken amerikansk president var den andre i historien til å bli myrdet?
4. I serien *The Americans* møter vi paret Elizabeth og Philip Jennings som driver et reisebyrå sammen i Washington. Hva er deres egentlige yrker?
5. Hva gjør en taksidermist?
6. Hvor mange koner hadde Henrik VIII av England?
7. I hvilket skuespill av Eugene O'Neill møter vi blant annet de alkoholiserste brødrene James og Edmund Tyrone?
8. Det hvite hus' pressesekretær Sean Spicer kom nylig med en vågal uttalelse om nazistenes bruk av kjemiske våpen under 2. verdenskrig. Hvilket navn gav han f.eks. deres konsentrasjonsleirer?
9. I Dante's *Inferno*, hvilken synd er representert i den fjerde sirkelen av helvete?
10. I hvilket amerikansk 70-talls rockeband fra Kansas var Steve Walsh vokalist?
11. Hva var det første artistnavnet rapperen Kendrick Lamar var kjent under?
12. Ved hvilken by ble «Blücher» senket?
13. Hvilken norsk avis er landets eldste nålevende?
14. Hva er den vanligste fisketypen å lage rakfisk av?
15. Hvem ble nylig valgt til ny leder for Norsk studentorganisasjon?
16. Hvem var Apollos jordmor?
17. Hva kalles Europarådets kommisjon for demokrati, som er oppkalt etter en by?
18. Hvilken kjent norsk forfatter stiftet i 2010 forlaget Pelikanen blant annet sammen med sin bror?
19. Hvem er barne- og likestillingsminister i Norge?
20. Hva er de to hovedingrediensene i cocktailen «French 75»?

Kulturkalenderen

26. april - 15. august
Ake lurk trundle

ONSDAG 26. APRIL

Excenteraften: Kjønn og ukjønn

Klokka 19.00, Biblioteket på Samfundet:

Temaet «kjønn» er mer aktuelt enn noen-sinne, og debatten er i fyr og flamme. Dette er foredraget for deg som gjerne vil vite mer om dette. Kom om du er interessert i temaet, kom om du sitter på gjerdet, og kom for all del om du er over 18 og har råd til inngangspengene på kroner null cash money.

FREDAG 28. APRIL

Pax Mongolica og Norgesveldet

Klokka 11.00, Café Sito Dragvoll:

Bjørn Bandlien fra Høgskolen i Sørøst-Norge kommer til Dragvoll for å gi oss et global-historisk blikk på det norske kongedømmet fra 1250-1350. Spør du meg er det særærlig at han levde da, uansett hvor gamle forelesere er, men det kan bli døtte glede spennende for det. I tillegg til dette får du mat. Om du er rask.

Strindens presenterer: «Ø»

Klokka 22.00, Edgar:

Strindens spiller Alf Prøysen, Susanne Sundfør, Øystein Sunde, og andre artister med bokstaven ø i navnet, til den nette pris av null øre. Om dette blir gøy har vi ingen anelse om, men det serveres øl til stadighet og musikk blir bedre med promillen, så det er nok ikke en dårlig idé til et vors om dere er glade i korpsmusikk og det å ikke prate sammen.

Ivan Ave (+ supp: Wonder The Boy)

Klokka 22.00, Klubben:

Om korpsmusikk ikke er din greie, kan du ta turen opp til klubben for å høre på denne fyren. Jeg har ingen anelse om hvem dette er, dog hiphop-interesserte sier gode ting om denne undergrunnsartisten. Til en medlemspris på 180 kroner billetten bør det jaggu bli vei i vellinga.

LØRDAG 29. APRIL

Kattens språk. Hvordan snakke med katten?

Klokka 13.00, Scandic Lerkendal:

Til tross for stive billettpriser og kun femti tilgjengelige plasser, har arrangementet to og et halvt tusen interesserte på Facebook. Enten blir dette århundrets kattefest, eller så slipper du ikke inn, men at det er morsomt å være på attending uavhengig av mulighet til å gå er det tydeligvis ingen tvil om.

Elektrosamfundet

Klokka 21.00, hele huset:

Samfundet avholder sin årlige elektronika-festival. Det kan virke som om det blir mye elektronika, om det er din jam, og glowsticks, som er kulturredaksjonens jam. Blir nok uansett mye dans dans oppå bordet kan man si!!! (Ravi er elektronika, ikke sant?)

SØNDAG 30. APRIL

Konsert med Studentersamfundet Symfoni-orkester

Klokka 19.00, Frimurerlogen:

Samfundets eget orkester holder konsert, den heter Hjemkomst. De har tenkt å spille både Grieg, Sibelius, Berlioz og Suppe. Det er altså Franz von Suppe, ikke f.eks. tomatsuppe.

TIRSDAG 2. MAI

Kroppsklemma

Klokka 19.00, Sellanraa:

Vi tas med inn i kroppspressets verden, introdusert med den utrolig kleine tenkt finurlige setningen «mange «liker» mer enn de liker seg selv». En «samtale om kroppspress og sosiale medier»? Det har blitt gjort før, men det betyr ikke at det ikke kan gjøres igjen, og forhåpentligvis bedre. Begi seg utpå den som tør. Gratis inngang.

FREDAG 5. MAI

Tale Vang Ellefsen

Klokka 21.00, Ila Brainnistasjon:

Ta turen til Trondheims desidert søteste brannstasjon og lytt til Ellefsen stille med bluegrass, pop og rock. Noe som bare kan bety ypperlig stemning sammen med noe godt i glasset.

LØRDAG 6. MAI

Bakkefestivalen

Klokka 10.00, Møllenberg:

Den splitter nye festivalen på Møllenberg skytes i gang med blant andre Skøg og kan friste med andre band som The Fjords og Rohey i tillegg til hipstrete mat og drikke. Kryss fingrene og håp på sol, for sånn det ser ut nå, er mangel på slapsete konserter intet mindre enn en gudegave.

SØNDAG 7. MAI

Vintageloppis

Klokka 12.00, Antikvariatet:

Selv om Prisløs har åpnet egne lokaler arrangerer de fortsatt loppemarked på idylliske Antikvariatet, og det loves masse svenskopprinnelige klesplagg. Vent nå litt – svenskopprinnelige? Hvem tror disse svenskene egentlig at de er? Carola?

ONSDAG 10. MAI

Capturing Pablo

Klokka 19.30, Olavshallen:

Javier Pena og Steve Murphy tar turen til Trondheim for å fortelle hvordan de huket tak i en av de største narkobaronene gjennom tidene. De fleste har hørt om Pablo Escobar nå, men har du på en eller annen måte misset ut på dette, kan du lære om emnet enten ved å henge på Netflix, eller å henge rundt på Buran om natta.

LØRDAG 13. MAI

Freek i natt

Klokka 21.00, Rockheim:

Alle vet at ingenting egentlig er kult om det ikke har en nattklubb. Rockheim om-møblerer toppetasjen og inviterer til klubbing på «den ekte Amsterdam»-måten. Sist jeg var i Amsterdam spiste vi McNuggets i bilen med familien, så alt kan egentlig bare gå oppover.

SØNDAG 14. MAI

Søndagsjazz

Klokka 14.00 Ila Brainnistasjon:

Det er søndagsjazz på Ila, som er et arrangement for alle som liker Ila, jazz eller bare vil jazze litt med på en søndag. Det er gratis inngang, men det informeres om at «hatten går rundt», som jeg antar betyr at en eller annen fyr med et messinginstrument i hånda vil stirre stygt på deg til du legger oppi mer enn du har råd til. Anbefales for dem med et hjerte av gull eller vilje av stål.

ONSDAG 17. MAI

Norske mann i hus og hytte,

takk din store Gud!

Landet ville han beskytte,

skjønt det mørkt så ut. (Forhåpentligvis blir det ikke så dårlig vær.)

SØNDAG 21. MAI

App-verksted med Nina og Stine

Klokka 15.00, Informatikkbygget på Gløshaugen

Nina og Stine inviterer til app-verksted i alfa-betets tegn. Rema 1000 har gjort det, så hvorfor ikke du? Velg hvilken bokstav du vil og sett i gang! (Bortsett fra W, Nina har tatt fus på Wig Wam.)

TIRSDAG 23. MAI

Hele dagen, på lesesalen:

Det er eksamensperiode. Har ikke du egentlig noe bedre å gjøre enn å reke rundt i sentrum? Trekk for gardinene, din dvaske dovenpels. Dommedag nærmer seg med stormskritt.

TIRSDAG 15. AUGUST

Så sosiologi var ikke din greie. Heller ikke statsvitenskap. Alle gode ting er tre, sier du og forsøker igjen ved å starte på afrikastudier. Herregud så bra det blir. Dagen før immatrikuleringen kan du plukke opp en ny dusk i stativene, og prokrastinere din vei videre inn i studentboblen. Snart er du ferdig utdannet og må søke jobb. Nyt det mens du kan!

Du trenger det.

POSTER30

ALT-J^{UK}
RÖYKSOPP
SLOWDIVE^{UK}
RIVAL SONS^{US}

MARINEN | 20
17.-19. AUG | 17

PHANTOGRAM^{US} JANOVE SILVANA IMAM^{SE} ANE BRUN
SONNY ALVEN KANO^{UK} CYMBALS EAT GUITARS^{US}
FIRESIDE^{SE} SLAVES^{UK} HOPALONG KNUT SPIDERGAWD
THE BRONX^{US} SIGRID

FANTASTIC NEGRITO^{US} AIMING FOR ENRIKE SHAME^{UK} POM POKO
BRUTAL KUK STEAMDOME COLTER WALL^{CAN} NO. 4 LVL UP^{US}

C R A M O

NTNU

TRONDHEIM
KOMMUNE

KULTURRÅDET
Midt-Gjellerud
Narvik

SØR-TRONDLAG
FYLKESKOMMUNE

